

**ЈЕДНАНАЕСТИ МЕЂУНАРОДНИ
НОВОСАДСКИ КЊИЖЕВНИ
ФЕСТИВАЛ
THE ELEVENTH INTERNATIONAL
NOVI SAD LITERATURE
FESTIVAL**

**Од 29. августа до 2. септембра 2016. године
29th August – 2nd September 2016
Нови Сад * Novi Sad**

**Међународна награда Нови Сад за поезију
International Poetry Award of Novi Sad
Бранкова награда * Branko's Award
Награда за најбољег слемера Србије
The award for the Best slam poet in Serbia
Данска поезија * Danish poetry
Симпозијум / Поезија и баналност
Symposium / Poetry and banality
Разговори у клубу Абсолут * Talks at the club Absolut
Поезија на балкону * Poetry on the balcony**

**Друштво књижевника Војводине
Association des écrivains de Voïvodine
Association of Writers of Vojvodina
Braće Ribnikar 5, 21000 Novi Sad, Serbia
zlatnagreda@neobee.net * www.dkv.org.rs * +381 21 6542 432**

Поезуја која се снува
Poetry to listen

ЈЕДАНАЕСТИ МЕЂУНАРОДНИ НОВОСАДСКИ КЊИЖЕВНИ ФЕСТИВАЛ

29. август – 2 септембар 2016

Друштво књижевника Војводине, Нови Сад, Србија

Једанаести међународни новосадски књижевни фестивал је јединствени догађај овакве врсте у Србији. Око 100 страних и домаћих писаца током четири дана читају своје песме и прозу на отвореном, на Тргу младенаца и урбаним просторима Новог Сада.

Реч је о фестивалу који је у досадашњем трајању представио преко 900 песника и књижевника (од прозних писаца до критичара и филозофа), преко 150 преводилаца, око 150 музичара и друго, постајући један од најквалитетнијих књижевних догађаја у Србији и у региону. Сваке године фестивал окупља од 1500 до 2000 посетилаца, представљајући Нови Сад као град са озбиљном књижевном културом. Фестивала је постао изузетно познат и поштован од песника Мексика, Русије, Британије, Француске, Пољске до Данске, Румуније или Бугарске.

Фестивал ће се ове године одржати од 29. августа до 2. септембра. Места одржавања ће бити Трг младенаца, Библиотека града Новог Сада, Свечана сала Сану у Новом Саду, Кафе Бистро, Клуб Абсолют, балкони у Змај Јовиној, Ресторан Марина, Магистрат у Сремским Карловцима, Брод театар, Сремска Митровица, Жабаљ...

Преко 30 страних песника (из Француске, Немачке, Шпаније, Велике Британије, Ирске, Русије, Мексика, Пољске, Мађарске, Румуније, Данске, Бугарске и др) и преко 30 из Србије наступиће у средишњим програмима Фестивала. У процес ће бити укључено 15 преводилаца, као и 20 младих песника у Слем такмичењу. Учествоваће и око 30 музичара.

Гост фестивала биће Данска са пет песника: Томас Боберг, Кристел Винблад, Глен Кристијан, Пиа Јул и **Камила Лефстрем**, критичар, приређивач. Поезију на српском говори Емил

Курцинак, глумац Позоришта младих.

Из Велике Британије учествују Морис Риордан и Метју Кели, **Жерар Нуаре (Француска)**, Мирослав Цера Михаиловић (Србија), Миљурко Вукадиновић, Хавијер Вела, **Марија Алкантариља (Шпанија)**, Педро Серано (Мексико), Јан Кшиштоф Пјасецки (Пољска), Габријел Кифу (Румунија), Наливијко Николај Петровић (Русија), Михаел Шпајер (Немачка) и др.

Данска поезија ће бити представљена у свечаној сали САНУ у Новом Саду. Биће објављена и Антологија савремене данске поезије (дванаест песника) у избору **Камиле Лефстрем**. Симпозијум ће бити посвећен теми Поезија и баналност. Учествоваће: Алпар Лошонц, Драган Проле, Владимир Гвозден, Зоран Ћерић, Корнелија Фараго, Горана Раичевић, Срђан Дамјановић, Драгана В. Тодоресков, Милена Владић Јованов, Бојан Јовановић, Дамир Смиљанић, Виктор Радун, Никола Страјнић, Драган Бабић и Бошко Томашевић.

Биће организовано дијалошко представљање писаца у кафеу Абсолют у Змај Јовиној. Разговоре ће водити критичари и преводиоци, Драган Бабић, Милица Станковић, Жељко Донић.

Једанаести пут ће бити уручена Међународна награда за књижевност Нови Сад на Тргу младенаца.

У оквиру фестивала биће уручена 56. Бранкова награда у Сремским Карловцима, у свечаној сали Магистрата.

Једна од важних тачака Фестивала је Слем такмичење за најбољег слемера Србије. Такмичење ће се одржати девети пут у Кафеу Бистро.

На Фестивалу током четири дана одржаће се преко 30 књижевних и музичких програма (претежно младих новосадских музичара), уз присуство око 2000

поштовалаца књижевности. Биће штампан Каталог фестивала, плакате, мајице, заставе. У Змај Јовиној биће постављено преко 25 застава а у излогу Библиотеке града Новог Сада биће постављен видео бим на коме ће бити емитовани садржаји и програм Фестивала. Фестивал ће организовати представљање својих активности на сајту ДКВ и на Фејсбуку.

За учеснике се организују излети до Сремских Карловаца и посете Петроварадинској тврђави и Фрушкогорским манастирима.

Сви радови учесника изговорени на Фестивалу биће обелодањени у две обимне свеске Златне греде, а, с друге стране, очекујемо и низ текстова који ће бити објављени о Фестивалу у часописима и књижевним листовима у иностранству.

Фестивал у пуној мери остварује своје циљеве омогућујући проширивање и богаћење културних веза са светом.

Фестивал се организује захваљујући помоћи Покрајинског секретаријата АП Војводине за културу, Danish Arts Foundation's Committee for Literary Project Funding, Министарства културе Републике Србије, Градског већа Новог Сада и медијских и других спонзора, као и добровољног ангажовања чланова ДКВ.

THE ELEVENTH INTERNATIONAL NOVI SAD LITERARY FESTIVAL

29th August – 2nd September 2016

Association of Writers of Vojvodina, Novi Sad, Serbia

The **ELEVENTH** International Novi Sad Literary Festival is going to be held in Novi Sad, from **29th August to 2nd September 2016**.

This is a literature festival featuring poets and critics who represent and promote contemporary literature. More than 900 writers from Serbia and abroad participated in the previous ten Festivals, and the impressions of all the participants were very good. They were all satisfied with their stay in Novi Sad and the program of the Festival (participants were from England, France, Ireland, Germany, Mexico, Bulgaria, Spain, Italy, USA, Austria, Switzerland, Norway, Hungary, Sweden, Czech Republic, Poland, Croatia, Russia, Slovakia, Montenegro, Romania, Turkey, Sudan, Bosnia, Denmark, Nigeria, Morocco, etc.).

The program of the Festival includes afternoon and evening

readings and discussions at various venues throughout the city, as well as visits to other towns in Serbia. The readings present national literatures, groups of authors or single authors. The main event is the evening reading on the Trg Mladenaca Square in the city centre, in front of the Poetry Gate. Every year, a symposium is held to discuss important contemporary literary themes. This year, one of the programs will be Slam Poetry Competition for young poets.

For the fifth time, Festival will welcome a guest country for the purpose of more complete representation of that country's contemporary poetry. **This year, the guest of the Festival is Denmark with prestigious authors who will read their poetry at the Festival. We will publish an anthology of**

contemporary Danish Poetry (twelve poets).

The participants will go on a boat ride on the Danube (from Novi Sad to Sremski Karlovci) and visit the monasteries on Fruška Gora (a mountain near Novi Sad).

Novi Sad is the capital of the Province of Vojvodina and the second biggest city in Serbia. Its population is over 450,000. It is an important economic, culture and university centre. The centre of the city was built during the 18th and 19th century, and on the opposite bank of the Danube, there is a magnificent fortress built in the 17th century. The monasteries on Fruška Gora were built in the period from the 15th to 18th century. A small town of Sremski Karlovci is situated on Fruška Gora. The Serbian Romanticism started in Sremski Karlovci and Novi Sad, and lasted from 1847 till 1870. It was led by poet Branko Radičević and, after him, Jovan Jovanović Zmaj and Laza Kostić. The objectives were to promote the language reform of Vuk Karadžić who modernized Serbian language and introduced the vernacular Serbian into literature, anticlassical rebellion and introduction of a new sensibility and aesthetics into Serbian literature.

In Novi Sad, besides ethnic Serb majority, there are representatives of several ethnic groups, the biggest of which are Hungarians. They too have educational, cultural and informative institutions.

During the Festival, a ceremony of awarding the prize to the Young Serbian Poet of the Year will be held in Sremski Karlovci.

Every year, International Literary Award Novi Sad is given to a world-renowned living poet or novelist for his poetic oeuvre or life achievement in the field of poetry (previous laureates are Christoph Meckel, Jean-Pierre Faye, Ben Okri, Sean O'Brien, Lyubomir Levchev, Kathrin Schmidt, Krzysztof Karasek, Mircea Cartarescu, Antonio Deltoro and Guy Goffette).

The Festival is supported by Serbian Ministry of Culture, Danish Arts Foundation's Committee for Literary Project Funding, The Department of Culture of Province of Vojvodina and Novi Sad City Council.

ЈЕДНАЕСТИ МЕЂУНАРОДНИ НОВОСАДСКИ
КЊИЖЕВНИ ФЕСТИВАЛ
THE ELEVENTH INTERNATIONAL NOVI SAD LITERARY FESTIVAL
29. август – 2. септембар 2016. године • 29th August – 2nd September 2016

Трг Младенаца / Square Mladenovci
Градска библиотека / City Library Novi Sad
Дунавска 1 / Danavska 1
Клуб Абсолют / Club Absolut
Balcony Absolut / Balcony Absolut in Zmaj
Српска Академија наука и уметности / Serbian Academy of Sciences and Arts
Кабинет / Cabinet
Ратни музеј / War Museum
Савремена / Contemporary

Симпозијум Поезија и баналност / Symposium Poetry and banality
Разговори у Клубу Абсолют / Talks at the Club Absolut

Награда / Award
Новосад за поезију / Novi Sad for poetry

Герард Нојрет (Франц) • Маттијеј Калей (Велика Британија) • Јавијер Вела (Шпанија) • Педро Серрано (Мексико) • Мана Алкантара (Шпанија) • Габријел Чифу (Румунија) • Мајкл Спелер (Немачка) • Мајклс Кидман (Велика Британија) • Славомир Гвозденић (Румунија) • Халивајка Никитич (Русија) • Јане Крзистов Пијески (Пољска) • Шзуги Золтан (Унгарија) • Срђан Гагић (Србија) • Мирослав Ђеца Михаиловић (Србија) • Раде Нишавић (Србија) • Валентина Џизмар (Србија) • Левена Фиљева (Бугарија) • Томас Бобеги (Данска) • Пиа Јули (Данска) • Кристијан Винблад (Данска) • Гленн Кристијан (Данска) • Камил Лифстром (Данска) • Милијурко Вукановић (Србија) • Алпар Лошонц (Србија) • Драган Проле (Србија) • Владимир Гвозден (Србија) • Зоран Дерек (Србија) • Корнелија Рагац (Србија) • Бојан Јовановић (Србија) • Милена Владић Јованов (Србија) • Горана Радевић (Србија) • Јован Бабић (Србија) • Драгана В. Тодоресков (Србија) • Један Дамјановић (Србија) • Дамир Смилјанић (Србија) • Бошко Томашевић (Аустрија/Србија) • Никола Страјнић (Србија) • Милан Мijatović (Србија) • Бранислав Зивановић (Србија) • Јован Зивлак (Србија)

ДРУШТВО КЊИЖЕВНИКА ВОЈВОДИНЕ
ASSOCIATION DES ÉCRIVAINS DE VOÏVODINE
ASSOCIATION OF WRITERS OF VOJVODINA
Braće Ribnikar 5, 21000 Novi Sad • zlatnagrada@neobee.net • www.dkv.org.rs • +381 21 6542 432
РЕПУБЛИКА СРБИЈА МИНИСТАРСТВО КУЛТУРЕ И ИНФОРМИСАЊА • ПОКРАЈИНСКИ СЕКРЕТАРИЈАТ ЗА КУЛТУРУ И ЈАВНО ИНФОРМИСАЊЕ АП ВОЈВОДИНЕ • ДАНСКА УМЕТНИЧКА ФОНДАЦИЈА • УПРАВА ЗА КУЛТУРУ ГРАДА НОВОГ САДА
• SERBIAN MINISTRY OF CULTURE • DANISH ARTS FOUNDATION'S COMMITTEE FOR LITERARY PROJECT FUNDING
• THE DEPARTMENT FOR CULTURE OF PROVINCE OF VOJVODINA • NOVI SAD CITY COUNCIL

МЕЂУНАРОДНИ НОВОСАДСКИ
КЊИЖЕВНИ ФЕСТИВАЛ
INTERNATIONAL NOVI SAD
LITERATURE FESTIVAL

10. - 14. SEPTEMBRA
1994. - 1995.

ДРУШТВО КЊИЖЕВНИКА ВОЈВОДИНЕ
ASSOCIATION DES ECRIVAINS DE VOÛVOÛDINE

ОБЛАСТ ВОЈВОДИНА
ГРАД НОВОСАД
УЛ. ПОЛИСКИ
11-13
ТЕЛЕФОН 021/251-1111
МНИСТАРСТВО ЗА КУЛТУРУ И НАСТАВУ
ПОКРАЈИНСКИ СЛУЖБЕНИЦИ ЗА КУЛТУРУ
УДРУЖЕЊЕ ЗА КУЛТУРУ НОВОСАД

САДРЖАЈ / CONTENTS

		An interview with Gérard Noiret	Срђан Дамњановић	36
		POETRY FACES NEOLIBERAL	Srđan Damjanović	36
		HEGEMONY		
О фестивалу		Interviewer Jovan Zivlak	Корнелија Фараго	36
Једанаести Међународни		Gérard Noiret	Kornélia Faragó	36
новосадски књижевни				
фестивал	3	Марија Алкантириља	Зоран Ђерић	37
		Maria Alkantarilla	Zoran Đerić	38
About Festival				
The Eleventh International		Кристел Винблед	Владимир Гвозден	38
Novi Sad Literature Festival	4	Christel Wiinblad	Vladimir Gvozden	38
Интервју са Томасом Бобергом		Румиана Еберт	Алпар Лошонц	39
ПОЕЗИЈА ЈЕ СРЖ		Rumiana Ebert	Alpár Losoncz	39
КРЕАТИВНОГ ЈЕЗИКА				
Разговарао Јован Зивлак	7	Интервју са Срђаном Гагићем	Драган Проле	40
Томас Боберг	8	ДОБИТНИКОМ	Dragan Prole	40
		ОВОГОДИШЊЕ		
An interview with Thomas Boberg		БРАНКОВЕ НАГРАДЕ	Горана Раичевић	40
POETRY IS THE CORE		Разговарао Немања Раичевић	Gorana Raičević	40
OF CREATIVE LANGUAGE		Срђан Гагић		
Interviewer Jovan Zivlak	8		Дамир Смиљанић	41
Thomas Boberg	10	Interview with Srđan Gagić	Damir Smiljanić	41
		THIS YEAR'S WINNER		
Миљурко Вукадиновић	11	OF THE BRANKO'S AWARD	Драгана В. Тодоресков	41
Miljurko Vukadinović	11	Interviewed by Nemanja Raičević	Dragana V. Todosreskov	41
Славомир Гвозденовић	12	Srđan Gagić	Рале Нишавић	42
Slavomir Gvozdenović	12		Rale Nišavić	42
		Пиа Јул		
Метју Кејли	13	Pia Juul	Бошко Томашевић	42
Matthew Caley	13		Boško Tomašević	43
		Глен Кристијан		
Интервју са Морисом		Glenn Christian	Бојан Јовановић	44
Риорданом			Bojan Jovanović	44
У НАШЕ ВРЕМЕ НИЈЕ МОГУЋЕ		Камила Лефстрем		
ЗАМИСЛИТИ СТВАРНОСТ СЕМ		Kamilla Löfström	Стеван Брадић	44
ОНЕ КАТАСТРОФАЛНЕ	14		Stevan Bradić	45
Разговарао Јован Зивлак		Мирослав Цера Михаиловић		
Морис Риордан	16	Miroslav Cera Mihailović	Милена Владић Јованов	45
			Milena Vladić Jovanov	45
An Interview with Maurice		Габријел Кифу		
Riordan		Gabrijel Kifu	Никола Страјнић	45
IT'S NOT POSSIBLE TO IMAGINE			Nikola Strajnić	46
A REALITY IN OUR TIME, OTHER		Наливајко Николај Петровић		
THAN A DISASTROUS ONE	16	Nalivajko Nikolaj Petrovich	Јован Зивлак	46
Interviewer Jovan Zivlak			Jovan Zivlak	47
Maurice Riordan	18	Левена Филчева		
		Levena Filčeva	Бранислав Живановић	47
Лазуњин Игор Анатолјевич	19		Branislav Živanović	47
Lazunjin Igor Anatoljević	19	Јан Кшиштоф Пјасецки		
		Jan Krzysztof Piasecki	Драган Бабић	47
Хавиер Вела	19		Dragan Babić	47
Javier Vela	20	Виктор Радун Теон		
		Viktor Radun Teon	ПРОГРАМ	48
Педро Серано	20		PROGRAMME	49
Pedro Serrano	20	Михаил Шпајер		
		Michael Speier		
Интервју са Жераром Нуареом		Золтан Сиђи		
ПОЕЗИЈА СЕ СУОЧАВА		Szugyi Zoltan		
СА НЕОЛИБЕРАЛНОМ				
ХЕГЕМОНИЈОМ				
Разговарао Јован Зивлак	21	Валентина Чизмар		
Жерар Нуаре	22	Valentina Čizmar		

Интервју са Томасом Бобергом
ПОЕЗИЈА ЈЕ СРЖ
КРЕАТИВНОГ ЈЕЗИКА
Разговарао Јован Зивлак

Чињеница је да је ваш отац био надреалистички сликар. Да ли је то утицало на ваш избор да постанете уметник, писац?

– Ја нисам знао ко ми је прави отац док нисам напунио петнаест година. Као дете и тинејџер сам цртао, и у једном тренутку сам сањао о томе да постанем визуелни уметник, сликар. Касније сам схватио да је лоша идеја да пратим пут свога оца. Престао сам да цртам, и осећао празнину која је обузела мој живот, а онда сам у деветнаестој години открио поезију и писање.

Путопис је ваш одговор на животну ситуацију коју сте изабрали, да будете писац који истражује простор и културе различитих народа, да покушате да разумете другачијег и другог, да откријете услове у којима је могућ разговор, у коме је могућа књижевност као дијалог.

Иако сте написали неколико запажених путописних књига, мотивисаних вашим боравком у Перуу, Америци, Африци, бавили сте се и романом, ваше основно опредељење је поезија. Шта поезија може у овом свету са својом особеном економијом, са својом употребом језика који згушњава и одлаже, драматизује и ствара дезилузије на рушевинама новог света?

– Поезија је мени отворила врата света књижевности. Поезија је срж креативног језика који мене фасцинира. Временом сам схватио да велик део мог искуства не може бити пренет поезијом, те сам почео да пишем путописе. Увек се трудим да пишем прозу која садржи делове интензивне атмосфере песничког духа. Не знам да ли поезија у овом свету може да уради нешто што би променило поредак ствари. Ја не волим поезију са јасном идеолошком или политичком поруком, иако поезија, у мом случају, наравно, пресликава токове времена,

политике, идеја, промене у друштву. Поезија је начин проналажења увида и одређених истина. Поезија је овде и наставиће да постоји докле год постоји човечанство; она је најдиректнији могући начин да се доживи искуство кроз језик; тешко је искварити и корумпирати поезију; она није на продају.

После шездесетих и седамдесетих у остваривању снажних утопија неоавангарде, до њене експанзије у различите регије света реалности и уметности дошло је до смирења тла, до помодернистичког и постисторијског нихилизма, до

замора. Да ли је ваша песничка дистопија у вези са тим смирењем?

– Моја најновија поезија је нека врста лирског наратива, нешто као ноћоморна пародијска дистопија која језички покушава да изазива финансијске, културне и религијске таласе и сукобе којима сведочимо протеклих година. Може се рећи да је део европског друштва осећа замор, али, са друге стране, видимо велик број избеглица који беже од рата и сиромаштва из Средњег Истока и Африке. Видимо јачање радикалног национализма са радикалним

исламизмом. Моја нова поезија води битку управо ту у тој зони конфликта.

Како видите савремену данску поезију?

– Данас можемо да видимо обнову поезије у Данској; нови песници су директнији, и често буквално аутобиографски настројени, живимо у свету који се брзо мења и још увек је несигуран, и чини се да је поезија део духовне реакције на ту комплексну ситуацију. Млађу генерацију одликују јаки гласови, употреба друштвених мрежа, они покрећу блогове за своју поезију, итд. Публиковање књиге је само један од начина изражавања поезије.

Има ли поезија у Данској читалачку публику, интензивну издавачку делатност, часописе, награде, државну подршку? Каков је место поезије у данском друштву?

– Поезије дефинитивно има своје читалаштво, али се поезија, као и увек и свуда, мање чита него романи или криминалистичке приче. Поезија није комерцијализована на тај начин, поезија се не пише са мишљу да ће се књиге продавати, наравно да не. У Данској имамо уметничку фондацију, као што би и свака држава са пристojном економијом морала да има, да подржава уметност и културу, због достојанства и самопоштовања. Код нас постоји неколико, али не много часописа, неки од њих су присутни на Интернету, и читања постају све популарнија. Интересовање за поезију постоји, мада не мислим да Данска као нација довољно цени и поштује поезију.

*

Томас Боберг рођен је 1960. у Роскилдеу у Данској. Дебитовао је 1984. са збирком песама *Сиктање на мом погледу* (*Hvæsende ved mit øjekast*). Почевши од 17 године, пропутовао је добар део света, а

нарочито Јужне и Средње Америке, а велико признање стекао је својим путописима *Сребрна нит* (*Sølvtråden*), *Марокански мотив* (*Marokkansk Motiv*), *Америке* (*Americas*) и *Позив на путовање* (*Invitation til at rejse*). Два пута је био номиниран за награду Нордијског савета – 2000. за књигу путописа *Америке* и 2006. за збирку песама *Стил живота* (*Livsstil*), а 2012. је примио престижну Велику награду Данске академије. Добитник је и бројних других признања. Његов књижевни опус темељи се на чежњи и немиру, а састоји се из низа песама, једног романа и низа фантастичних путописа. У поетској трилогији *Ждѐрачи коња* (*Hesteæderne*) Томас Боберг на мрачан начин осликава дистопијско друштво којим владају деспоти и фанатици и где је појединац доведен на саму границу пропасти. У трилогији се може срести неколико сукобљених група (обожаваоци полумесеца, хришћанске патриоте, усељенички робови, свештеници ниhiлисти, конзулови ниhiлистички синови и његови бичеваоци коња), које се боре за оно мало што је преостало, а ту је и сукоб два деспота – конзула и калифа. Будућност коју лирски субјекат описује изузетно је песимистична – у уништеном граду царују незнање и насиље, а коњи су се због свог меса нашли на ивици изумирања. Трилогија је изузетно хваљена од стране критичара, а њен алегориски приказ стварности подстакао је велику дебату о друштвеној стварности у Данској.

An Interview with Thomas Boberg
POETRY IS THE CORE OF CREATIVE LANGUAGE
Interviewer Jovan Zivlak

It is a well-known fact that your father was a surrealist painter. Did that affect your decision to become an artist, a writer?

– I did not know who my real father was until I turned 15. As a child and teenager I used to draw,

at one point I dreamed of being a visual artist, a painter. Later I realized that it was a bad idea for me to follow in my father's footsteps. I stopped drawing, I felt an emptiness invading my life, then at 19 I discovered poetry and writing.

Travel literature is your answer to the life choices you have made, to be a writer who discovers space and culture of various nations, try to understand someone who is different and the other, discover the conditions in which a conversation is possible, where literature as a dialogue is possible.

Although you have written several travel memoirs, inspired by your stay in Peru, the Americas and Africa, and you have also written a novel, your main field of interest is poetry. What can poetry do in this world with its distinctive economy, its use of the language that condenses and postpones, dramatizes and creates disillusion on the ruins of the new world?

– Poetry was the door for me to the world of literature. Poetry is the core of creative language that is the fascination in my case. With time I realized, that much of my experience could not be transformed into poetry, so I started to write travel memoirs. I always try to write prose, which contains part of the intense atmosphere of the lyrical spirit. I don't know if poetry can do anything in this world to change the way of things. I do not fancy poetry with a clear ideological or political message, though poetry in my case of course mirrors the waves of time, politics, ideas, the changes of society. Poetry is a way of seeking insight and certain truths. Poetry is here and will exist as long as humanity exists, it is the most direct way to experience through language, it is difficult to corrupt poetry, it is not really for sale.

After the realization of strong neo-avant-garde utopias of the 1960s and 1970s and its expansion in various regions of the world of reality and art, there was an appeasement of the ground, a postmodern and post-historic

nihilism, and a sort of fatigue. Is your poetic dystopia in connection with that appeasement?

– My latest poetry is a kind of lyrical narrative, perhaps a sort of nightmarish parodical dystopia which languagewise intends to challenge the financial, cultural and religious waves and clashes we are witnessing these years. You might say part of society in Europe experiences a fatigue, but on the other hand we see large numbers of refugees fleeing from wars and poverty in the Middle East and Africa. We see the rising of radical nationalisms along with the radical Islam. My new poetry is battling right there in that zone of conflict.

How do you see the contemporary Danish poetry?

– We are witnessing a revival of poetry in Denmark, the new poets are direct, and often literally autobiographic, we live in a fast changing and still more insecure

world, and it seems that poetry is part of a spiritual reaction to this complex situation. The younger generations contain strong voices, using social media, they create blogs for their poems and so on. Publishing a book is just one way of expressing poetry.

Does poetry in Denmark have its readership, an intensive publishing culture, magazines, awards and support from the state? What place does poetry hold in Danish society?

– Poetry definitely has its readers, but poetry as always and everywhere is much less read than novels and crime-stories. Poetry is not commercialized in that way, you don't write poetry with a dream of selling books, of course not. In Denmark we have an art foundation, every country with a decent economy ought to, out of dignity and self-respect, support art and culture. We have some, not many, magazines, some of the

magazines exist online and readings are getting more popular. The interest for poetry is there, though I don't think that Denmark as a nation venerates and appreciates poetry sufficiently.

Preveo Dragan Babić

*

Thomas Boberg was born in Roskilde, Denmark in 1960. He debuted with a poetry collection *Hvæsende ved mit øjekast* (*The Hissing on my Glance*) in 1984. Starting when he was 17, he travelled all over the world, especially the South and Middle America, and he received great critical acclaim with his travel memoirs *Sølvtråden* (*Silver Line*), *Marokkanskt Motiv* (*The Moroccan Motif*), *Americas* (*The Americas*) and *Invitation til at rejse* (*An Invitation to a Travel*). He has been nominated twice for the Nordic Council's Literature Prize – in 2000 for *Americas* and in 2006 for *Livsstil* (*Life Style*), a poetry collection, while in 2012 he received the Grand Prize of the Danish Academy. He also received a number of other awards. His literary work is based on desire and restlessness and includes a number of poetry collections, a novel and several travel memoirs. In his poetic trilogy *Hesteæderne* (*The Horse Eaters*), Thomas Boberg paints a dark and dystopian society ruled by despots and fanatics, where individuals are brought to the edge of their existence. This trilogy features several conflicted groups (worshippers of the half-moon, Christian patriots, immigrant slaves, nihilistic priests, consul's nihilistic sons and his horse whippers) fighting for little that is left, and there is also a conflict between two despots – Consul and Caliph. The future that the lyric subject describes is very pessimistic – a destroyed city is governed by hopelessness and violence, while the horses are brought to the point of extinction because of their meat. The trilogy is critically acclaimed, while its allegorical projection of reality sparked a great debate about the social reality in Denmark.

Миљурко Вукадиновић

(Горње Сварче, 1953), песник, прозаик, есејиста, антологичар, преводилац. Пише на српском и румунском језику.

Објавио је 20 књига песама на српском језику: *Слободно Средоземље* (1977), *Сплав прокишњава* (1979), *Књига живих сасвим* (1981), *Пољски радови* (1984), *Кап румунске крви* (1985), *Водјездик* (1986), *Водјездик 2* (1987), *Водена република* (1989), *Чини и кучине* (1990), *Своје воде господар* (1992), *Америка је нео/брађени виноград* (2004), *Еп о Шљивамешу* (2007), *Ухођење Вишњића Филипа* (2009), *Колачевина* (2011), *"Шкр гут"* (2012), *Вевчаница* (2014), *Вевчаница 2* (2014), *"Јесењи монах"* (2015), *Конт Ејнер 65* (2015).

На румунском језику објавио књиге песама: *Чини и кучине* (1996), *Са Истока на Исток* (1999), *Исток – Запад* (2001), *Ја, моја породица и Еминеску* (2000), *Зовем се Никита* (2005, двојезично издање 2007).

Такође, публиковао је три прозне књиге и роман, 2 студије, 5 антологија српске и светске поезије, на српском језику и 2 на румунском. Укупно 78 (на српском и румунском) (43 + 35) превода.

Заступљен је у бројним антологијама поезије и лексиконима писаца у земљи и иностранству.

Са румунског и српског превео је 33 књиге (сам или у сарадњи) и 2 књиге са словеначког на румунски (Сречко Косовел, Томаж Шаламун), као и текстове стотинак румунских аутора у српским листовима и часописима.

Добитник је угледних домаћих, румунских, молдавијских и македонских признања – **за књижевни рад** (за песму, за књигу, за поезију, за кратку причу, за есеј, за антологију, за животно дело) и **преводиштво**. Бави(о) се издаваштвом и уређивањем листа и часописа у Србији (*Књижевни преглед*, *Унус Мундус*) и Румунији (*Paradigma*, *Poezia*, *Feat beck*, *Axioma*).

*

Miljurko Vukadinovic (Gornje Svarče, 1953), poet, novelist, essayist, anthologist, translator. He writes in Serbian and Romanian.

He has published 20 books of poems in Serbian: *Slobodno sredozemlje* (*Free Mediterranean*, 1977), *Splav prokišnja* (*The Leaking Raft*, 1979), *Knjiga živih sasvim* (*The Book of the Quite Living Ones*, 1981), *Poljski radovi* (*Field Works*, 1984), *Kap rumunske krvi* (*Drop of Romanian Blood*, 1985), *Vodjezdik* (1986), *Vodjezdik 2* (1987), *Vodena republika* (*Water Republic*, 1989), *Čini i kućine* (*Spells and Tow*, 1990), *Svoje vode gospodar* (*Master of His Own Water*, 1992), *Amerika je neobrađeni vinograd* (*America is unworked vineyard*, 2004), *Ep o Šljivamešu* (*Epic of Slivameš*, 2007), *Uhođenje Višnjića Filipa* (*Spying Visnjic Filip*, 2009), *Kolačevina* (2011), *Škr gut* (2012), *Vevčаница* (2014), *Vevčаница 2* (2014), *Jesenji monah* (*The Autumn Monk*, 2015) *Kont Ejner 65* (*Cont Ainer 65*, 2015).

In Romanian he published the following books of poetry: *Čini i kućine* (1996), *Sa Istoka na Istok* (*From East to East*, 1999), *Istok – Zapad* (*East – West*, 2001), *Ja, moja*

porodica i Eminescu (*I, my family and Eminescu*, 2000), *Zovem se Nikita* (*My name is Nikita*, 2005, bilingual edition 2007).

He also published three books of prose and novel, 2 studies, 5 anthologies of Serbian and world poetry in Serbian and 2 in Romanian. 78 (in Serbian and Romanian, 43 + 35) translations in total.

He has been published in numerous anthologies of poetry and lexicons of writers at home and abroad.

From Romanian and Serbian he has translated 33 books (alone or in partnership) and 2 books from Slovenian to Romanian (Srečko Kosovel, Tomaž Salamun) as well as texts of about hundred Romanian authors in Serbian newspapers and magazines.

He won the renowned local, Romanian, Moldovan and Macedonian recognitions – for literary work (for a poem, book, poetry, short story, essay, for an anthology, for lifetime achievement) and interpretation work. He worked on publishing and editing newspapers and magazines in Serbia (*Književni preglad*, *Unus Mundus*) and Romania (*Paradigma*, *Poezia*, *Feat beck*, *Axioma*).

Славомир Гвозденовић,

рођен 1953. године у
Белобрешки (Румунија).
Дипломирао српски језик и
југословенске књижевности у
Букурешту, где је докторирао
2000. године на поезији Васка
Попе. Члан је Савеза писаца
Румуније, почасни члан
Удружења књижевника Србије и
члан је Удружења књижевника
Српске. Оснивач је Подружнице
УКС у Темишвару, где живи и
ради.

Главни је уредник
темишварског часописа
"Књижевни живот". Друштвени
је и јавни радник српске
националне мањине у Румунији,
више година био је српски
посланик у Парламенту Румуније,
а данас је председник Скупштине
дијаспоре Срба у региону. За
национално и политичко
ангажовање добио је државна
признања Румуније и Србије.

Објавио је 30 књига поезије,
од којих издавајмо: *Лирика*
(Букурешт, 1981), *Уџбеник о*
видаревој кући (Букурешт, 1988),
Подвлачење црте (Београд, 1988;
избор), *Српска молитва у*
Темишвару (Нови Сад, 1991),
Црњански у Темишвару (Београд,
2002; изабране и нове песме), *Die*
Schulen von
Alexandria/Александријске школе
(Смедеревска песничка јесен,
2005; избор, српско-немачко

издање), *Фрагмент деспре*
ађејтивје дескриптивје (Одломак
о описним придевима; Темишвар
2007), *Колико Косова у мени*
(Темишвар 2007; ауторово
издање).

Приредио је у Румунији и
Србији десетак антологија
српске књижевности.

Заступљен у више десетина
српских, румунских и европских
антологија, као и у српским
уџбеницима. Преводи српску и
румунску поезију, а преводен је
на десетак језика.

Добитник је више значајних
књижевних награда у Румунији и
Србији, од којих издавајмо:
Борски грумен на Балканским
сусретима писаца у Бору,
"Бранко Миљковић", "Бранко
Радичевић", "Драгиша
Кашиковић", "Стеван Сремац",
Крст Арсенија Чарнојевића УКС и

Министарства за Србе у региону
и дијаспори, "Шушњар" УК
Српске, Награда Друштва
књижевника Војводине,
"Песничко успеније" Књижевног
друштва КиМ и два пута Награда
Савеза писаца Румуније.

*

Slavomir Gvozdenović was
born in 1953 in Beloeberška,
Romania. He graduated at the
Department for Serbian Language
and Yugoslav Literature at the
Bucharest University, where he
also got his doctorate in poetry of
Vasko Popa. He is a member of the
Association of Writers of Romania,
an honorary member of the
Association of Writers of Serbia,
and a member of the Association
of Writers of Srpska. He is the
founder of the Section of
Association of Writers of Serbia in
Timisoara, where he is currently
living.

He is the chief editor of the
Timisoara literary magazine
Literary life, and an advocate of
Serbian minority rights and
interests in Romania. He was a
Serbian representative in the
Parliament of Romania in several
terms, and today he is the
president of the Serbian Diaspora
Assembly. For his political and
national engagement he received
several state decorations from
both Romania and Serbia.

He has published more than
thirty books of poetry, among
others: *Lirika* (Bucharest, 1981),
Udžbenik o vidarevoj kući
(Bucharest, 1988), *Podvlačenje crte*
(Belgrade, 1988), *Srpska molitva u*
Temišvaru (Novi Sad, 1991),

Crnjanski u Temišvaru (Belgrade, 2002), *Die Schulen von Alexandria/Aleksandrijske škole* (Smederevska pesnička jesen, 2005; selection, Serbian-German edition), *Fragment despre adjective descriptive* (A fragment on descriptive adjectives; Timisoara 2007), *Koliko Kosova u meni* (Timisoara 2007).

He has edited several anthologies of Serbian poetry in Romania and Serbia. His poems are included in a dozen of Serbian, Romanian and European anthologies, as well as in some of the Serbian schoolbooks.

He translates Serbian and Romanian poetry, and his poetry was translated in more than ten languages.

He has received several significant literary awards in Serbia and Romania; some of them are: Borski grumen on Balkan Writer's Meetings in Bor, "Branko Miljković", "Branko Radičević", "Dragiša Kašiković", "Stevan Sremac", Krst Arsenija Čarnojevića, "Šušnjar", Association of Writers of Vojvodina Award, "Pesničko uspenije" and Association of Writers of Romania Award.

Метју Кејли је лондонски песник који је објавио пет збирки песама: *Thirst* (1999), *The Scene of My Former Triumph* (2005), *Apparently* (2010), *Professor Glass* (2011) and *Rake* (2016). Његове песме су укључене у многе антологије, укључујући *Identity Parade* Родија Ламсдена (2010), *Poems of the Decade* Вилијама Сигхарта (2011) и *Picador Book of*

Love Poems Џона Стамерса (2011). Са Стивом Ланином уредио је књигу *Pop Fiction: The Song in Cinema* (2005). Збирка *Thirst* била је номинована за Форвардову награду, у категорији најбоље прве књиге. Освојио је трећу награду на Националном песничком такмичењу и био је песник-резидент у Кафеу друштва песника. Живи у Лондону са девојком и две ћерке.

*

Matthew Caley is a London-based poet who has published five book-length collections: *Thirst* (Slow Dancer, 1999), *The Scene of My Former Triumph* (Wrecking Ball Press, 2005), *Apparently* (Bloodaxe Books, 2010), *Professor Glass* (Donut Press, 2011) and *Rake* (Bloodaxe Books, 2016). His work has been included in many anthologies, including Roddy Lumsden's *Identity Parade* (Bloodaxe Books, 2010), William Sieghart's *Poems of the Decade* (Forward Worldwide, 2011) and John Stammers' *Picador Book of Love Poems* (2011). He has also coedited *Pop Fiction: The Song in Cinema* with Stephen Lannin (Intellect, 2005). Matthew Caley's *Thirst* was nominated for the Forward Prize for Best First Collection. He's won 3rd Prize in the National Poetry Competition and been Poet-in-Residence at The Poetry Cafe, London. He lives in London with his girlfriend and two daughters.

**Интервју са Морисом
Риорданом
У НАШЕ ВРЕМЕ НИЈЕ
МОГУЋЕ ЗАМИСЛИТИ
СТВАРНОСТ СЕМ ОНЕ
КАТАСТРОФАЛНЕ**

Разговарао Јован Зивлак

Британија важи као једна од водећих земља чија поезија битно утича на перцепцију песничких реалности европских и ваневропских култура. Од Шекспира до Јејтса, Паунда, Елиота, Вистана Хју Одена... Имате ли сада утисак да је тај утицај и даље плодотворан?

– Оден је и даље кључни песник у том великом низу пошто је имао темељно модерни сензибилитет са потпуном вештином традиционалних форми. И тако је формирао најсигурнију везу између нашег времена и традиције. Он је утицао не само на енглеске песнике као што је Филип Ларкин, већ и на генерацију америчких формалиста међу којима су били Ричард Вилбур и Ентони Хехт. Али не мислим да се његов утицај директно осећа међу данашњим песницима. Његов савременик Луис Макнис имао је много специфичнији ефекат на новију поезију у Британији и Ирској. Оденове песме су остариле – мада многе од њих лепо, попут доброг вина.

Ви важите за успешног уредника и преводиоца: као антологичар сте приредили наслове као што су The Finest Music: Early Irish Lyrics, A Quark for Mister Mark: 101 Poems about Science, Wild Reckoning и Dark Matter. Били сте и уредник за поезију часописа Poetry London од 2005. до 2009. године. Шта за једног песника представља интензиван однос са савременицима, кад делуете као уредник часописа, или кад истражујете тематске реалности поезије као антологичар?

– Уреднички посао је посао у ужем смислу речи, премда ја уживам у њему. Приређивање антологија је занимљиво пошто

оне усмеравају читање сваког читаоца. Моја најновија антологија, The Finest Music, представљала је облик асимилације старије лирске поезије на овим острвима и поновног повезивања са ирским песницима који су моји удаљени претходници. И то се, мада суптилно и периферно, уписало у моје сопствено писање.

Уређивање часописа је мало веће бремене. То захтева сате посла на прилозима, између осталог. Награда је откривање нове поезије, нових гласова. Такође, протеклих година сам све више стицао утисак о томе на чему ради млађа генерације песника у Уједињеном Краљевству. Мислим да сам имао доста среће јер је у питању једна од оних фаза када млађи песници осећају потребу да самостално изнова измишљају ствари и стварају нове могућности. Да ли то утиче на моје писање? Само маргинално, мислим. Мој рад, чини ми се, у овом стадијуму има самопокретајући замах.

Критика за вас каже да поседујете "тих и инсинуирајући глас, са одмереном дикцијом, који се никада не напреже након што постигне свој ефекат", а да су ваше најпознатије песме често обимне, али да у вашем стилу нарације постоји нешто опуштено, забавно, чак и лаконско. Посебна врста наративности је значајна за карактер модерне поезије у Британији, наративност и рефлексивност. Сматрате ли да је у томе саздана једна врста антиромантичарског становишта?

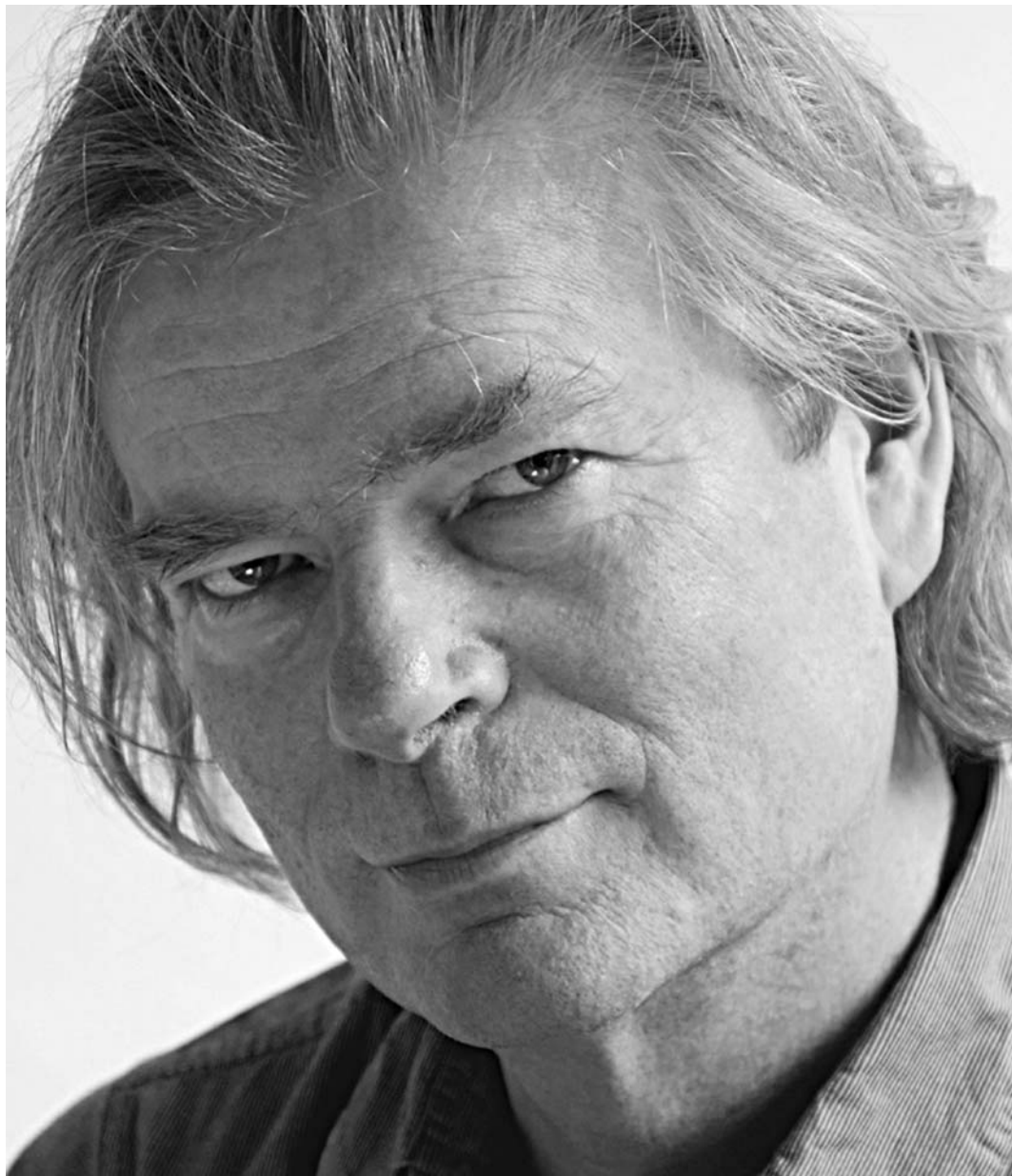
– Стил моје нарације долази највише од двоје америчких песника, Роберта Фроста и Елизабет Бишоп – премда су се обоје показали погодним за ирско и енглеско ухо. Претпостављам да је њихов утицај делом дошао због потребе за трансценденталним и због отворености стварностима ван материјалног света, што је ипак овај у којем смо урођени! Дакле, моје песме можда одишу преосталим романтизмом – али

то је романтизам који је заштићен, и који је морао да се адаптира на узнемиреност овог доба. У наше време није могуће замислити променљиву стварност сем оне катастрофалне. Мислим да тражним слојевит, избрушен облик писања – који укључује хумор и неколико видова ироније – тако да моје песме можда могу да забележе неки адекватан одговор на збуњујући свет.

2004. године сте изабрани као један од Нове генерације песника од стране организације Poetry Society. Шта је карактеристика ваше песничке генерације и генерације која долазе после вас?

– Многи песници моје генерације – они са којима имам највише сличности – желели су да стварају песме које су приступачне, али које су задржале одлике формалне и лингвистичке комплексности. Током формативног периода, ја сам припадао радионици у којој су, између осталих, били и Џо Шепкот, покојни Мајкл Донахи, Метју Свини, Лавинија Гринлоу, Дон Патерсон. Мислим да смо сви ми инстинктивно демократски настројени, док истовремено верујемо да је поезија захтевна уметничка форма која нам пружа начин да разумемо свет и живимо у њему као појединци. Са неколико својих колега делим интересовање за науку као можда "објективније" подручје ван сопства. Мислим да су наше песме склоне да се дохвате традиције и модула знања ван нас самих.

Млађи песници који сада ступају на сцену формирају, сасвим примерено, сопствени простор. Они су одрасли уз нове технологије и нови век. Они живе у "твитер-сфери" на начин који се мени чини прилично непримереним. Али то им даје контекст без граница што се тиче англофоног света. Мислим да је дошло до промене естетике. За њих би амерички песници били Френк О'Хара и Џон Ешбери. Сумњам да би провели много времена уз Ларкина или Шејмуса

Хинија. Њихове песме – у овој фази – делују као да су више за мали круг људи, мање су одговорне него наше и више неуротичне. То им даје њихов простор слободе.

Од како је основан 1912. године, часопис The Poetry Review је удомио најбоље светске књижевнике – од међународно признатих до песника у настајању, од почетника до лауреата Нобелове награде. Нови број овог часописа за лето 2016. су уредили Емили Бери и ви. Шта часопис The Poetry Review значи за поезију у Великој Британији, каква је улога овог часописа?

– Часопис је имао помало променљиву историју, ако ћемо

бити искрени. Али има тираж од око четири хиљаде примерака. И има публику на интернету такође, као и међународно присуство. То је, по неким проценама, најзначајнији песнички часопис у Уједињеном Краљевству.

Тако да се ја надам да он поставља стандард. Он циља да објави најбоље радове – а у домену прозе да пласира критику која је ригорозна, али и отворена и фер. Ја такође видим и своју улогу у постављању примера на уредничком плану. Песници морају да пошаљу своје радове за објављивање – и покушају. Ми не објављујемо људе само зато што су већ познати или утицајни, или зато што су моји пријатељи. Заправо, бити пријатељ са

уредником помало одмаже у овом случају!

Да ли улога поезије у савременом британском друштву опада а и тиме улога песника? Како један песник може да опстане, која је његова социјална позиција и културна улога?

– Поезија сигурно не опада у Уједињеном Краљевству. У протеклих двадесетак година смо видели раст курсева креативног писања, читања поезије, фестивала, награда, наступа. Постоји и прилично отпорно јавно финансирање за такве активност и за много врста издања. Али, авај, и поред тога, нисам сигуран да има много више читалаца него раније, већ

само много више људи који желе прилику да пишу поезији и/или је изводе.

Занимљиво је што је поезија такмичарски настројена у британском друштву. Људи са различитим етничком, друштвеном, регионалном подлогом желе да буду део тога. То ствара разноврсност данас – али и одређени отпор.

Знајући то, савремена поезија свакако не заузима централно место у култури. Она није игнорисана. Она добија доста простора у "озбиљним" новинама и на Би-Би-Сију. Песник лауреат (тренутно је то Керол Ен Дафи) је врло присутан. Шејмус Хини је био вољен, како у Енглеској, тако и у Ирској. Тед Хјуз је био изразито цењен – али и критикован у неким круговима. Неколико песника, као што су Сајмон Армитиџ и Алис Освалд, познати су на међународној сцени. Многи од нас осећају да њихов рад има публику, али малу. Ми можемо да преживимо уз помоћ "редовног посла", или подучавајући долазеће песнике.

Међутим, постоји широко распрострањено мишљење у јавности да модерна поезија (то јест, све што је написано у

последњих сто година) јесте: а) превише захтевна за читање; и б) у инфериорном положају у односу на канонску поезију коју смо читали у школи. Има у томе нешто истинито. Велика количина поезије се данас штампа у разним формама. Морате бити марљив читалац да бисте испратили макар и половину тога. Мали број људи има времена или је у стању да пробере оне песнике који данас уносе неке новине или стварају поезију која ће да траје.

*

Морис Риордан рођен је 1953 у Лисгулду у Округу Корк у Ирској.

Објавио је четири збирке песама код издавача Faber and Faber: *A Word from the Loki* (1995), коју је наградило друштво Poetry Book Society и била је у ужем избору за награду Т. С. Елиот; *Floods* (2000), у ужем избору за награду Whitbread Poetry Award; *The Holy Land* (2007), која је добила награду Мајкл Хартнет и *The Water Stealer* (2013), такође у ужем избору за награду Т. С. Елиот. Међу његовим осталим насловима су *The Finest Music: Early Irish Lyrics* (избор из старије

ирске поезије, 2014) и *A Quark for Mister Mark: 101 Poems about Science* (антологија песама о науци, 2000). Са Џоном Бернсајдом је приредио *Wild Reckoning* (2004), антологију еколошких песама, а са астрономом Џослин Бел Бернел антологију *Dark Matter: Poems of Space* (2008).

Објавио је и превод поезије малтешког песника Имануела Мифсуда под насловом *Confidential Reports* (2005). Такође је објавио збирку прича за децу *The Moon Has Written You a Poem*, која је базирана на делу португалског писца Хозеа Летрије.

Био је уредник часописа *Poetry London* од 2005. до 2009. а 2013. је постао уредник часописа *The Poetry Review*. Предавао је на више универзитета (Imperial College и Goldsmiths College), а тренутно је професор поезије на Универзитету Халам у Шефилду. Живи у Лондону.

An Interview with Maurice Riordan IT'S NOT POSSIBLE TO IMAGINE A REALITY IN OUR TIME, OTHER THAN A DISASTROUS ONE Interviewer Jovan Zivlak

Great Britain is one of the leading countries with its poetry significantly affecting the perception of poetic realities of various cultures all over Europe and the world. From Shakespeare to Yeats, Pound, Eliot, Wystan Hugh Auden... Do you feel that his impact is still seminal?

– Auden remains a key poet in that great lineage, in that he had a thoroughly modern sensibility with a complete mastery of traditional form. And so he made the securest link between our time and the tradition. He influenced not just English poets, such as Philip Larkin, but an American generation of formalists that included Richard Wilbur and Anthony Hecht. But I don't think his influence is directly felt by poets nowadays. His contemporary Louis MacNeice

has had a more specific effect on recent poetry in Britain and Ireland. Auden's poems have aged – though many of them in a good way, like great wines.

*You are an accomplished editor and translator: as anthologist you published *The Finest Music: Early Irish Lyrics*, *A Quark for Mister Mark: 101 Poems about Science*, *Wild Reckoning* and *Dark Matter*. You also were Poetry Editor of *Poetry London* from 2005 to 2009. What does such an intensive relationship with your contemporaries mean to a poet, especially when you work as a magazine editor or explore thematic realities of poetry as an anthologist?*

– Editing is strictly a day job, though one I enjoy. Anthologies are fun to do, in that they give direction to one's reading. *The Finest Music*, which is the most recent anthology, was a way of assimilating the earliest lyric poetry on these islands and of re-connecting with my own remote antecedents as an Irish poet. And that has, though in a subterranean way, fed into my own writing.

Editing magazines is bit more of a burden. It requires hours of working through submissions, among other things. The reward is that one discovers new poems, new voices. And, cumulatively in the past few years, I have gained a sense of what the younger generations of UK poets are up to. I've been quite lucky, I feel, in that it is one of those phases when the younger poets have an urge to re-invent things for themselves and have created fresh possibilities. Does this affect my own writing? Only at the margins, I think. My own work, I suspect, has its own self-generated impetus at this stage.

Critics say that you possess "a quiet, insinuating voice, with a measured delivery, that never strains after its effects" and that your best-known poems are often of some length, but there remains something downbeat, amused, even laconic, about your style of narration. This special style of narration is important for the nature of modern poetry in Great Britain, narrativity and reflection. Do you think that this

includes a certain anti-romantic standpoint?

– My own narrative style comes ultimately from Robert Frost and Elizabeth Bishop, two American poets – though both have proved conducive to the Irish and to the English ear. I expect their influence has partly to do with some yearning for the transcendent, and an openness to realities beyond the material world, which even so is the one we're immersed in! So, my poems may well have a residual romanticism – but it is one that is hedged in, and has had to accommodate to the anxiety of the age. It's not possible to imagine a transformative reality in our time, other than a disastrous one. I think a layered, faceted mode of writing is what I'm after – one that includes humour and several shades of irony – so that my poems can perhaps register an adequate response of some sort to a bewildering world.

In 2004 you were selected as one of the Poetry Society's 'Next Generation' poets. What are the characteristics of your generation of poets and generations that come after you?

– Many poets of my generation – those I've closest affinity with – have wanted to write poems that are accessible while also preserving qualities of formal and linguistic complexity. At a formative stage, I belonged to a 'workshop' group that included Jo Shapcott, the late Michael Donaghy, Matthew Sweeney, Lavinia Greenlaw, Don Paterson, among others. I think we're all instinctively democratic, while also believing poetry is a demanding art form that gives us a way of knowing the world and living in it as individuals. I share with several of my peers an interest in science as possibly an 'objective' realm beyond the self. I think our poems are inclined to lay hold of a tradition and mode of knowledge outside ourselves.

Younger poets coming up now are forming, quite properly, their own space. They've grown up with a new technology and with a new century. They live in the 'twitter-

sphere' in a way that I – at least – would find intolerable. But it gives them a context that has no borders as far as the Anglophone world is concerned. I think the aesthetics have shifted. Frank O'Hara and John Ashbery would be their Americans. I doubt they spend much time with Larkin or Seamus Heaney. Their poems – at this stage – feel more coterie-centred, less responsible than ours and more neurotic. That gives them their area of freedom.

*Since it was founded in 1912, *The Poetry Review* has been home to the world's best writing – by both internationally renowned and emerging poets, newcomers and Nobel Prize winners. The new Summer 2016 issue of *The Poetry Review*, is co-edited by Emily Berry and you. What does *The Poetry Review* mean to the poetry in Great Britain and what is the role of this magazine?*

– The review has had a somewhat chequered history, if truth be told. But it has a circulation of about 4,000. And it's got an online audience as well, and an international presence. It is the most important poetry magazine in the UK by some order of magnitude.

So my hope is it sets the standard. The aim is to publish the best stuff – and also for the prose sections to offer criticism that is rigorous, as well being open-minded and fair. I see myself as having a role, too, in setting an editorial example. Poets have to submit their work for publication – and take their chances. We don't publish people just because they are already well known or influential, or because they are my friends. Indeed, it may be something of a drawback to be a mate of the editor in this case!

Is the role of poetry in contemporary British society declining, together with the role of poets? How can a poet endure, what is their social position and cultural role?

– Poetry certainly isn't declining in the UK. The past twenty years or so have seen the proliferation of

writing courses, poetry readings, festivals, prizes, performances. There is also fairly resilient public funding for such activities and for publications of many sorts. Alas, for all that, I'm not sure there are many more readers than before, just an awful lot more people wanting a go at writing poetry and/or performing it.

Interestingly, poetry acts as a type of competitive arena in British society. People with different ethnic, social, regional backgrounds and identities want part of it. It makes for some diversity nowadays – and also some resistance to it.

That said, contemporary poetry certainly doesn't occupy a central place in the culture. It's not ignored. It gets a fair amount of notice in 'serious' newspapers and on the BBC. The poet laureate (currently Carol Ann Duffy) has a high profile. Seamus Heaney was much loved, in England as well as Ireland. Ted Hughes was widely revered – and reviled in some quarters. A handful of poets, such as Simon Armitage and Alice Oswald, are known nationally. Many of us feel we have an audience for our work, but it's a

small one. We can make a living with the help of the 'day job', or by teaching aspiring poets.

But there remains a widespread suspicion among the general public that modern poetry (that is, just about anything written in the past 100 years) is: a) far too demanding to read; and b) is inferior to the canonical poetry we learned at school. There is some truth to this. A vast amount of poetry is published in one form or another these days. You'd need to be an assiduous reader to keep up with the half of it. Few people have

the time or are equipped to pick out those poets who are now breaking new ground and writing poems that are made to last.

Preveo Dragan Babić

*

Maurice Riordan was born in 1953 in Lisgoold, County Cork.

He has published four collections of poems with Faber and Faber: *A Word from the Loki* (1995), a PBS Choice and shortlisted for the T. S. Eliot Prize; *Floods* (2000), shortlisted for the Whitbread Poetry Award; *The Holy Land* (2007), which received the Michael Hartnett Award; and *The Water Stealer* (2013), also shortlisted for the T. S. Eliot Prize. Among his other books are *The Finest Music: Early Irish Lyrics* (2014) and *A Quark for Mister Mark: 101 Poems about Science* (2000). He co-edited *Wild Reckoning* (2004), an anthology of ecological poems, with John Burnside, and *Dark Matter: Poems of Space* (2008), with astronomer Jocelyn Bell Burnell.

Confidential Reports, his translations of Maltese poet Immanuel Mifsud, appeared in 2005. He has also published a collection for children, *The Moon Has Written You a Poem*, adapted from the Portuguese of José Letria.

He was Editor of *Poetry London* from 2005 to 2009 and became Editor of *The Poetry Review* in 2013. He has taught at Imperial College and Goldsmiths College. He is currently Professor of Poetry at Sheffield Hallam University.

Лазуњин Игор Анатољевич

(Жданов, 1975), песник.

Завршио средњу техничку школу у Мариупољу. Од 1998. живи у Санкт-Петербургу. Ради као варилац на мостовима. Члан је Удружења књижевника Русије од 2007. године.

Аутор је четири збирке песама: "Туђи снови" 2003; "Лака атлетика" 2006. (у коауторству с К. А. Пасечником); "Макета пролећа" 2009; "Водич кроз беспуће" 2014.

Објављивао је у руској и страној периодици, као и у заједничким зборницима. Добитник је награде "Млади Петербург" у номинацији "Критика". Учесник је Првог међународног форума младих писаца Русије и Кине. Превођен на румунски и кинески језик.

*

Lazunjin Igor Anatoljevič

(1975), a poet.

He graduated from a technical school in Mariupol. He has been living in Saint Petersburg since 1998. He works as a welder on bridge constructions. He has been a member of the Union of Russian Writers since 2007.

of Russia and China. He was translated to Romanian and Chinese.

Хавијер Вела, рођен је у Мадриду 1981. године, али је највећи део детињства и младости провео у Кадису. Овај дипломирани теоретичар књижевности и Компаратистике са Универзитета Комплутенсе у Мадриду, препознатљивост стиче збирком Час сумрака (*La hora del crepúsculo*, Rialp, 2004), која је завредила престижну Награду Адонаиса, а за којом ће уследити књиге Време изнутра (*Tiempo adentro*, Acantilado, 2006); Имагинаријум (*Imaginario*, Visor, 2009), за коју добија Награду Loewe за младе ствараоце као и Награду мадридске критике; Офелија и други месеци (*Ofelia y otras lunas*, Hiperión, 2012) те Хотел Порекло (*Hotel Origen*, Pre-Textos, 2015). Његове приче објављиване су у часописима какви су *Nj* (*Eñe*) или *Кларин* (*Clarín*). Вела је такође превео више дела француских аутора попут Жана Мореа (*Путовање по Грчкој*, Pre-Textos, 2010), те Луја Емона, Жила Лафаржа или Жоржа Роденбаха. Тренутно управља Фондацијом Карлос Едмундо де Ори и редовни је сарадник више

медиских кућа и средстава информисања, у које спада и рад на додатку "Путник" дневног листа Ел Паис.

*

Javier Vela, born in Madrid in 1981, although most of his childhood and youth he spent in Kadis. A B.Sc. theorist of literature and comparative literature from the University Complutense in Madrid, he acquired recognition with his poetry book *The Twilight Hour* (*La hora del crepúsculo*, Rialp, 2004), which was worthy of a prestigious award Adonais, and which will be followed by the books *Time from inside* (*Tiempo adentro*, Acanalado, 2006); *Imaginary* (*Imaginario*, Visor, 2009), for which he received the Loewe Award for young artists and the Madrid Critics award; *Ophelia and other lunas* (*Ofelia y otras lunas*, Hyperion, 2012) and *The Origin Hotel* (*Hotel Origen*, Pre-Textos, 2015). His stories were published in magazines such as *Eñe* or *Clarín*. Vela has also translated numerous works of French authors, such as Jean Morea (*Travelling around Greece*, Pre-Textos, 2010) and Louis Hemon, Jules Laforgue or Georges Rodenbach. He currently manages the Foundation Carlos Edmundo de Ori and he is a regular collaborator of several media companies and the public media, which include the work on the supplement to the daily newspaper *El País* – *El Viajero* (*The Traveller*).

Педро Серано, рођен је у Монтреалу 1957. године. Објавио је збирке поезије *Страх* (*El miedo*, 1986), *Незнање* (*Ignorancia*, 1994), *Руља* (*Turba*, 2005), *Премештају* (*Desplazamientos*, 2006), *Ораси* (*Nueces*, 2009) и *Јасне приче* (*Cuentas claras*, 2014). Књига *Изградња модерног песника: Т. С. Елиот и Октавио Пас* (*La construcción del poeta moderno: T. S. Eliot y Octavio Paz*) објављена је 2011. а *Одбрана* (*Defensa*) 2014. године. Његове књиге су преведене и објављене у Енглеској, Француској и Италији.

У сарадњи са Карлосом Лопесом Белтраном приредио је збирку *Генерација јагњета. Антологија савремене поезије Британских острва* (*La generación del cordero. Antología de la poesía actual en las Islas Británicas*, 2000) и 359 деликатних (*са филтером*). *Антологија савремене поезије Мексика* (*359 Delicados (con filtro). Antología de la poesía actual en México* (2013)). Превео је такође дела *Краљ Џон Вилгема Шекспира* и *Осветлите таму Едварда Хирша*. Опера *Les Marimbas de exil/El Norte en Veracruz*, са његовим либретом и музиком Лика Ле Маснеа изведена је у Безансону и Паризу у јануару 2000. Његове *Три сумануте песме* (*Tres canciones lunáticas*), уз музику Хилде Паредес, изведене су у фебруару 2011. године у Вигморе холу у Лондону. Члан је Националне мреже стваралаца. Предаје модерну и савремену поезију као и поезију и превод на UNAM-у. Уредник је *Часописа за поезију UNAM-а* (www.periodicodopoesia.unam.mx) и директор Програма Banff Међународног центра за књижевно превођење. Освојио је Гугенхајмову стипендију за поезију 2007. године.

*

Pedro Serrano, born in Montreal in 1957. He published the following poetry books: *Fear* (*El miedo*, 1986), *Ignorance* (*Ignorancia*, 1994), *Peat* (*Turba*, 2005), *Displacements* (*Desplazamientos*, 2006), *Walnuts*

(*Nueces*, 2009) and *Clear Stories* (*Cuentas Claras*, 2014). The book *Building a modern poet: T. S. Eliot and Octavio Paz* (*La construcción del modern poet T. S. Eliot y Octavio Paz*) was published in 2011 and the book *Defences* (*Defensa*) in 2014. His books have been translated and published in England, France and Italy. In collaboration with Carlos Lopez Beltran, he edited a poetry collection *The Lamb Generation. The Anthology of Contemporary Poetry of the British Isles*, 2000 (*La generación del cordero. Antología de la poesía actual en las Islas Británicas*, 2000) and *The delicate 359* (with filter). *The Anthology of Contemporary Poetry of Mexico* (*The delicate 359* (with filter). *Antología de la poesía actual en México* (2013)). He also translated *King John* by William Shakespeare and *Illuminate the Darkness* by Edward Hirsch. The opera *Les Marimbas de exil / El Norte en Veracruz*, with his libretto and music performed by Luc Le Massenet, was performed in Besançon and Paris in January 2000. His *Silly Three Songs* (*Tres canciones lunáticas*), with the music performed by Hilda Paredes, were conducted in February 2011 in Wigmore Hall in London. He is a member of the National network of creators. He teaches modern and contemporary poetry as well as poetry and translation at UNAM. He is an editor of the Journal of Poetry of UNAM (www.periodicodopoesia.unam.mx) and director of the Banff International Literary Translation Centre. He won a Guggenheim fellowship for poetry in 2007.

Интервју са Жераром Нуареом ПОЕЗИЈА СЕ СУОЧАВА СА НЕОЛИБЕРАЛНОМ ХЕГЕМОНИЈОМ

Разговарао Јован Зивлак

Критика каже за вашу поезију да сте савршено скицирали апсурд, јасан, музикалан и бистар. Апсурд из ког понекад ткамо наше животе мање или више подруљиве, животе који се боре против врата времена. Да ли мислите да је улога поезије аутентичнија, ближа својој природи као нека врста расправе коју је започео Катул, или коју су представљали Вијон или Брехт, од потраге за савршеношћу или апсолутном формом чији су представници доминирали на крају 19. и почетком 20. века?

– Чини ми се да писци не раде онако како желе, већ онако како могу, у зависности од језика који им надође, а квалитет тог језика је важнији од њихових намера. Ограничен на добро писање, лишен невољних заокрета, сиромашан у дубоком ритму, језик је близу нуле која смањује на скоро ништа саставне делове песме. Проживљено, култура и техника само доприносе почетку посебности. Шта мари што је песник гоњен идејом апсолутног облика или амбицијом да обнови стварност. Ако његови концепти измичу једноставној дескрипцији, ако његови изливи превазилазе његову мисао, ако је његова интерпункција ношена еланом, онда аутор има све шансе да дође до узбудљивог дела, какве год да су му бриге. Овај феномен се може упоредити са урођеним "госпелом" код певача, и са природном "присутношћу" од глумаца. Остаје још квалитет о ком говорим, ком је често узрок физички шок, не обавезно и болан, али који може да се изгуби или трансформише изненада у писање и који може да нашкоди романописцима или драматурзима.

Ваша поезија је једна врста суморних слика индивидуалног и друштвеног живота које су обавијене меланхолијом која

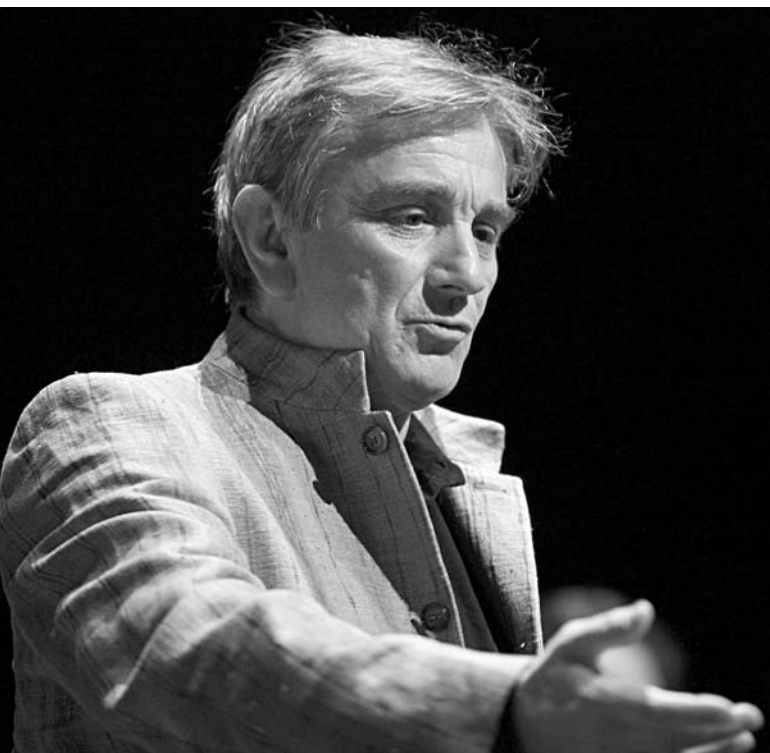

сања спасење. Како видите своју песничку улогу у контексту савремене француске поезије?

– Ја сам део оних који су почетком 80-их желели да одговоре на структуралистичке раскиде и на лепе хуманистичке доказе. Оспоравао сам и "смрт теме" и "њену потпуност". Хтео сам да обновим односе између историје, политике и поезије. У то време, већ присан са критичком мишљу, пролазио сам кроз кризу док сам се бавио занимањем које је имало друштвени карактер. Било је неке повезаности између свакодневног сусретања са бедом, мојих животних тешкоћа и мог језика који је био дубоко дирнут шоком психоаналитичке врсте. Одређујући шта је ново у мојим реченицама, почео сам да

стварам поезију дијалектичке политике наспрам политичке поезије. Ако је мој рад еволуирао, колико због писања, толико и због егзистенцијалних разлога, никад нисам желео да будем социолошки сигуран или искрен или напредан. Објављујем песму тек онда кад је неочекивана.

Већ дуго, од 1982, водите атеље писача и усменог изражавања у Француској и иностранству код различитих послодаваца. Радили сте у социјаној служби у париском региону, после тога се, од 2002, у потпуности посвећујете писању и атељеима остајући при том у проблематици популарног образовања. Да ли таква врста друштвеног ангажмана доприноси прихватању и

разумевању модерне песничке речи у ширим слојевима?

– После неуспеха у школи, држао сам у библиотекама, културним центрима и позориштима предавања. У атеље сам доносио оно што сам знао. Али то су такође, измешани, моменти привилегованих сусрета, место дељења, пријатан начин да зарађујем за живот и да путујем, начин да браним вредности. На крају, то остаје скромно. Нисам на неки значајан начин проширио публику поезије. Морао сам допрети до скоро 5000 појединаца. Неки су само дали другачији поглед на уметност... Неки су почели другачије да предају књижевност... Неки су стекли самопоуздање... Неки су наставили да пишу и ја их читам са задовољством... Неки... Не марим за биланс. Учинио сам оно што сам могао. Чврсто се држим у свом крају терена.

Како видите савремену француску поезију? Има ли она свест о својој издвојеној битној улози или је прихватила маргину као своју судбину? Има ли поезија у Француској своју читалачку публику, своје издаваче, своје ревије? Да ли награде имају државну подршку? Како је

место поезије у француском друштву?

– Као и све оно што није реклама, спорт, спектакл, насиље или спекулација, поезија се суочава са неолибералном хегмонијом. Мало, по мало, губи место које је заузимала пре 30 година. Њене институције су сведене на привид, ревије и посредничке издавачке куће нестају, медији је протерују... Ситуација још није безнадежна. Нове могућности су се појавиле захваљујући виртуелном свету, неколико великих издавача настављају да је бране, и уметници је уводе у свој рад... Само, време је да се заврши са унутрашњим борбама за питања симболичке моћи.

*

Жерар Нуаре (рођен 1948) је дуго радио два посла: посао социјалног радника у париском региону и посао писца, критичара, водио је радионице за писце и бавио се режијом.

Објавио је књиге: *Хлеб за шеве* (Temps Actuels 1982), *Шатила* (Actes Sud 1986), *Обични смртници* (Actes Sud 1990), *Хронике неспокојства* (Actes Sud 1994), *Тагови* (Maurice Nadeau 1994), *Сви помешани гласови* (Maurice Nadeau 1998), *Политик*

даме од глицина (Actes Sud 2000), *Обузет стварима* (Obsidiane 2003), *Почетак певања* (EJM Place 2004), *Маело* (песма за децу – L'idée bleue 2006, награда младе публике), *Атлантиде* (Action Poétique 2008), *Автопортрет залазећег сунца* (Obsidiane 2011).

Радио драме: *Умерени региони* (France-Culture 1998.), *Мост бакалара* (France-Culture 2005, 2006, 2007. и 2015).

Драмске текстове: *Шатила* (1986, позориште П. Елијар Безону), *Госпођа Брино* (1989. позориште П. Елијар у Безону), *Vili* (1998. Сакс у Ашеру), *Мост бакалара* (2009. позориште 95 у Сержију), *Жерар Нуаре – песник* (2009).

Његове песме су преведене у разним земљама:

У Јужноафричкој Републици, Немачкој, Енглеској, Шпанији, Индији, Италији, Мароку, Румунији, Грчкој, Колумбији, Хрватској, Аргентини.

Награде: 1991. награда Тристан Цара за књигу *Обични смртници*; 1999. награда Проналазачи града Булоња на мору; 2011. награда Макс Жакоб за књигу *Автопортрет залазећег сунца*.

Члан је одбора у редакцији La Quinzaine Littéraire од 1980. и у *Маш-Лорјеу* од 2001–2010. и тренутно на сајту *Чекајући Надоа* и у он-лајн прегледу *Секус*. Објавио је многобројне чланке (*Le Monde*, *Le Matin de Papis*, *L'Humanite*, *Esprit*, *Le Monde Diplomatique*...) и учествовао је у емисијама на радију France-Culture и France-Inter.

An Interview with Gérard Noiret
POETRY FACES
NEOLIBERAL HEGEMONY
Interviewer Jovan Zivlak

Critics say that your poetry perfectly sketches absurdity, its clarity, musicality and lucidity. It is the absurdity we interweave our lives which are more or less derisive, the lives we lead to fight against the doors of time. Do you think that the role of poetry is more authentic, closer to its nature as a sort of debate started by Catullus or represented by Villon or Brecht, than the search for perfection or an

absolute form dominated at the end of the 19th and the beginning of the 20th century?

– I feel that poets do not act as they wish, but as they can, depending on the language they use, while the quality of that language is more important than their intentions. Limited to quality writing, deprived of involuntarily turns, impoverished in deep rhythm, the language is close to zero that minimizes the parts of a poem to almost nothing. The lived life, culture and technology can only attribute to the beginning of uniqueness. It does not care that a poet is driven by the idea of an absolute form or an ambition to restore the reality. If his concepts defy a simple description, if his ideas reach over his thought, if his punctuation is carried on by elan, the author has all the prerequisites to reach an exciting piece of writing, whatever his worries are. This phenomenon can be compared to a native “gospel” found in singers, or a natural “presence” with actors. What is left is a quality I speak of, often caused by a physical shock, not necessarily a painful one, but which can still be lost or can suddenly be transformed into writing and hurt novelists or playwrights.

Your poetry presents gloom images of individual and collective lives surrounded by melancholy dreaming of salvation. How you do see your poetic role in the context of contemporary French poetry?

– I am one of those who at the beginning of the 1980s wanted to reply to the disruptions of structuralism and divide humanistic proofs. I denied both the notion of “death of a subject” and the one regarding “its completeness”. I wanted to rebuild relations between history, politics and poetry. At that time, I was already close to critical thinking and went to a crisis while I was working at a position that had a social character attached to it. There were some connections between daily encounters with misery, my own life struggles and my language that was deeply moved by a psychoanalytic shock.

Defining what is new in my sentences, I started creating a poetry of dialectical politics instead of politicized poetry. In case my worked has evolved, partly because of my writing and partly due to existential reasons, I never wanted to be sociologically secure or honest or advances. I publish a poem only when it is not expected.

For quite a long time, since 1982, you have been teaching creative writing and the art of oral articulation both in France and abroad, hired by with different people. You were working in the social serves in Paris and, after that, in 2002 you devoted yourself entirely to writing and workshops, remaining in the area of popular education. Does that kind of social work contribute to accepting and understanding the modern poetic expression in wider circles?

– After a failure in school, I gave lectures in libraries, cultural centers and theatres. I brought to workshops whatever I knew. And those also mix moments of privileged meetings, places of sharing, a pleasant way to make a living and travel, a way to defend values. Ultimately, it is all very modest. I have not managed to widen the circle of poetry audience extensively. I had to reach almost five thousand individuals. Some just had a different view on art... Some began teaching literature differently... Some gained confidence... Some continued writing and I read them with a lot of pleasure... Others... I do not care for numbers. I did what I could. I stick to my end of the court.

How do you see the contemporary French poetry? Does it have a sense of its importance or did it accept the margin as its destiny? Does the poetry have its audience in France, its publishers, its magazines? Does the state support the awards? What is the place of poetry in French society?

– As it is with everything that is not advertisement, sports, spectacle, violence or speculation, poetry faces neoliberal hegemony.

It gradually loses the position it had thirty years ago. Its institutions are limited to illusion, magazines and publishers disappear, the media banishes poetry, etc. The situation is still not hopeless. New possibilities have emerged due to the virtual world, some major publishers continue to defend poetry, the artists introduce it in their work, and so on. But, it is high time we finished dealing with internal struggles regarding the issue of symbolic power.

*

Gérard Noiret (born in 1948) has spent a long time working at two positions: as a social worker in Paris area and as a writer, a critic, a creative writing teacher and a director.

He published the following books: *Le pain aux alouettes* (1982), *Chatila* (1986), *Le commun des mortels* (1990), *Chroniques d'inquiétude* (1994), *Tags* (1994), *Toutes voix confondues* (1998), *Polyptyque de la dame à la glycine* (2000), *Pris dans les choses* (2003), *Ouvrier le chant* (2004), *Maélo* (2006), *Atlantides* (2008) and *Autoportrait au soleil couchant* (2011).

He published two radio dramas: *Les régions tempérées* (1998) and *Le pont de la morue* (2005).

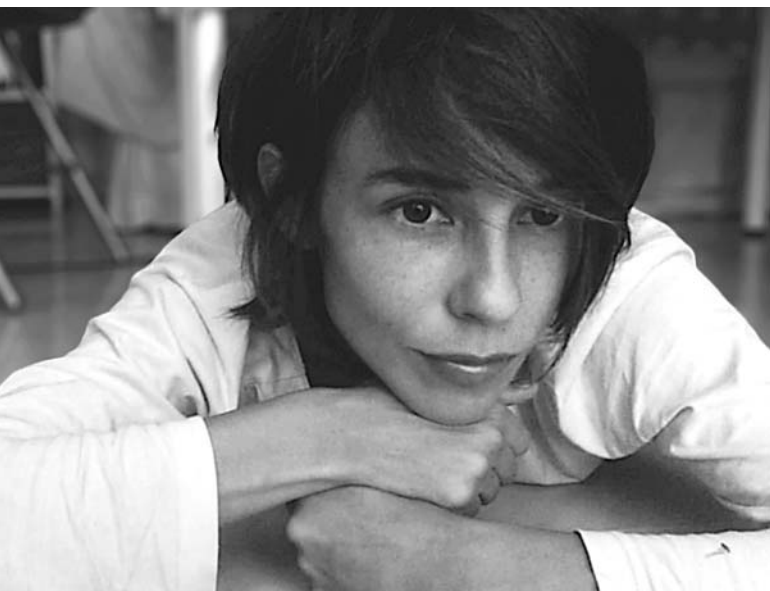
He wrote a number of dramas that were performed in various theaters.

His poems have been translated and published in South Africa, Germany, England, Spain, India, Italy, Morocco, Romania, Greece, Columbia, Croatia, Argentina.

Awards: Prix Tristan-Tzara in 1991 for *Le commun des mortels*, Prix des Découvreurs in 1999 and Prix Max-Jacob in 2011 for *Autoportrait au soleil couchant*.

He has been a member of editorial board of *La Quinzaine Littéraire* magazine since 1980 and *Mâche-Laurier* magazine from 2001 to 2010. He has published a number of articles in various magazines (*Le Monde*, *Le Matin de Papis*, *L'Humanite*, *Esppit*, *Le Monde Diplomatique*...) and took part in radio shows France-Culture and France-Inter.

Preveli Milica Stanković
i Dragan Babić

Кристел Винблед (1980, Свенборг), дипломирала је у Школи за писце (2006–2008). Њена прва књига *49 заљубљивања* (2008) је скуп личних љубавних портрета чланова породице, других писаца и великих културних икона. Њена друга књига *Мој мали брат – једног јутра на небу, барем на селу* (2008) изашла је само два месеца касније и била је чврст и ретко јак пробој за писца који дебитује. Ради се о томе шта је довело до покушаја самоубиства млађег брата и испитује какав је њихов однос.

Кристелина трећа књига, роман *Пролог* (2011) студија повређеног и изманипулисаног детета. Њен други роман *Нико не отвара* (2012) је "игра страсти", ради се о деструктивној вези. Њен трећи роман је *Љубавници* (2014). Она описује насилни сукоб између двоје људи, и о жени која ће учинити све за љубав и каже да када јој оно за чим жуди одједном стаје на пут. Поред тога, она је објавила збирке поезије *Личи на тугу* (2011) и *Летња светлост* (2013). Дела: *49 forelskelser*, портрет песме (Athene, 2008); *Min lillebror – en morgen i himlen, u Hvert fald i det grønne*, песме (Forlaget Hjørring, 2008); *Пролог*, роман (Guldendal, 2011), *Det Ligner en sorg*, песме (A Duck Soup Book, 2011); *Ingen Abner – Passionsspil*, роман (Guldendal, 2012);

Марија Алкантиариља

(Севиља, 1983), Дипломирана журналисткиња, објавила је поетске књиге *Qui Scribit u 7 дављеника на копну* (*Qui Scribit u 7 Naufragos en Tierra*, Dip. Huelva), збирку *Мотив је најмање битан* (*El Motivo es lo de menos*, Huebra), том визуелне поезије *Вода твоје сенке* (*El agua de tu sombra*, Musa a las 9), награђен Наградом за мултимедијалну поезију *Poemad*, те недавно збирку *Она: зима* (*Ella: invierno*, Valparaíso Ed.).

Њени уметнички хоризонти су далеко шири и укључују аудио-визуелну уметност, сликарство и фотографију. Радови су јој излагани у галеријама савремене уметности какве су *Colorida Art Gallery* (Lisabon), *Carolina Rojo* (Saragosa) или *Slowtrack* (Madrid), под управом Marte Moriarty; успешно сарађује са издавачима и медијима, као што су *Le Monde diplomatique* или *El Rapto de Europa*.

Тренутно руководи Радионицом аутобиографског писања на Универзитету у Кадису.

*

Maria Alcantarilla (Seville, 1983), graduated in journalism, published the poetry books *Qui Scribit* and *7 Shipwrecked on land* (*Qui Scribit u 7 Naufragos en Tierra*, Dip. Huelva), the collection *The Motif is the least important* (*El Motivo es lo de menos*, Huebra), the

visual poetry volume *The Water of your shadow* (*El agua de tu sombra*, Musa a las 9), which was awarded the prize for a multimedia poetry *Poemad*, and recently the poetry book *She: The Winter* (*Ella: invierno*, Valparaíso Ed.).

Her artistic horizons are far broader and include audio-visual arts, painting and photography. Her works have been exhibited in galleries of contemporary art such as *Colorida Art Gallery* (Lisbon), *Carolina Rojo* (Zaragoza) or *Slowtrack* (Madrid), under the direction of Marta Moriarty. She successfully cooperates with publishers and media, such as *Le Monde diplomatique* or *El Rapto de Europa*.

She currently manages the autobiographical writing workshop at the University of Kadiz.

Sommerlus, песме (Kronstork, 2013); *De elskende – Et sammenstød*, роман (Guldendal, 2014)

*

Christel Wiinblad (1980, Svenborg), graduated from the School for Writers (2006-2008).

Her first book *The 49 fallings in love* (2008) is a collection of personal love portraits of family members, other writers and great cultural icons. Her second book, *My little brother – one morning on the sky, at least in the countryside* (2008) was released just two months later, and it was tough and rarely strong breakthrough for a rare writer who debuted. This is on what has led to the suicide attempt of her younger brother and examines how their relationship is.

Kristel's third book, a novel *Prologue* (2011) is a study of the injured and manipulated child. Her second novel, *Nobody opens* (2012) is the "passion play", it is about a destructive relationship. Her third novel is *The Lovers* (2014). It describes a violent clash between man and woman, and it is about woman who would do anything for love, and when she says yes, that what he longed for suddenly gets in her way.

In addition, she published poetry books *Looks Like Grief* (2011), and *The Summer Light* (2013).

Works: *49 forelskelser*, portrait poems (Athens, 2008); *Min lillebror – en morgen i himlen* and *Hvert fald i det grønne*, poems (Forlaget Hjørring, 2008); *Prologue*, a novel (Guldendal, 2011), *Det Ligner en sorg*, poems (A Duck Soup Book, 2011); *Ingen Abner – Passionsspil*, a novel (Guldendal, 2012); *Sommerlus*, poems (Kronstork, 2013); *De elskende – Et sammenstød*, a novel (Gyldendal, 2014).

Румиана Еберт (Бугарски Румяна Еберт, рођена Koschucharova, Буг. Кожухарова; 1945. у Пловдиву, Бугарска), пореклом је из Бугарске, немачки писац, преводилац и уредник.

Румиана Еберт је емигрирала 1966. у Немачку. Студирала је хемију на Техничком универзитету у Минхену, и музикологију на Универзитету у Хајделбергу. Са седиштем у Немачкој и Швајцарској, ради као независни консултант у области интелектуалне својине.

Године 1992. добила је Манхајмер наград за кратку причу. Године 1995. била је сарадник Јужно немачког радија у Штутгарту. Године 1996. добила је Grand Prix de la ville d'Ensisheim за поезију и 2007 Heinrich Vetter Literaturpreis der Stadt Mannheim за поезију.

Објавила следеће књиге: *Entgegenkommen: zeitgenössische Gedichte*, Kastell Verlag, München 1992; *Schnittstellen: lyrische Piktogramme*, Kastell Verlag, München 1996; "Ecken und Ovale", Wieser Verlag, Klagenfurt 2013;

"Ecken und Ovale" in verlängerter Ausgabe und zweisprachig (bulgarisch/deutsch), Canetti Verlag, Russe, 2015; Zahlreiche Veröffentlichungen in Zeitschriften, Anthologien, und Zeitungen, wie in Sprache im technischen Zeitalter 206/2013, Lichtungen.

Уредила и превела неколико књига, објавила бројне преводе бугарских песника.

*

Rumiana Ebert (Bulgarian Румяна Еберт, born Koschucharowa, in 1945 in Plovdiv, Bulgaria) by origin from Bulgaria, is German writer, translator and editor.

Rumiana Ebert emigrated in 1966 to Germany. She studied chemistry at Faculty of Technical science in Munich and musicology at University of Heidelberg. Located in Germany and Switzerland, she works as an independent consultant for intellectual property. In 1992 she received Mannheimer award for short story. In 1995 she was an associate for South-German radio in Stuttgart. In 1996 she received Grand Prix de la Ville d'Ensisheim for poetry and in 2007 Heinrich Vetter Literaturpreis der StadtMannheim for poetry.

She published the following books: *Entgegenkommen: zeitgenössische Gedichte*, Kastell Verlag, München, 1992; *Schnittstellen: lyrische Piktogramme*, Kastell Verlag, München 1996; "Ecken und Ovale", Wieser Verlag, Klagenfurt 2013; "Ecken und Ovale" in verlängerter Ausgabe und zweisprachig (bulgarisch/deutsch), Canetti Verlag, Russe, 2015; Zahlreiche Veröffentlichungen in Zeitschriften, Anthologien, und Zeitungen, wie in Sprache im technischen Zeitalter 206/2013, Lichtungen.

Herausgeberin und Übersetzerin:

Das Portrait meines Doppelgängers, Georgi Markov, Wieser Verlag, Klagenfurt, 2010 (unter der Mitwirkung von Ines Sebesta); *Die Frauen von Warschau*, Georgi Markov, Wieser Verlag, Klagenfurt, 2010 (zusammen mit Ines Sebesta).

Übersetzerin von Gedichten:

Zahlreiche Übersetzungen von Gedichten aus dem Bulgarischen, wie in Akzente 4/2009, zuletzt Sinn und Form, Heft Nr1, 2015; Vertonung und Aufführung einiger Gedichte von der Komponistin Violeta Dinescu.

She edited and translated several books, and published numerous translations of Bulgarian poets.

**Интервју са Срђаном Гагићем
ДОБИТНИКОМ
ОВОГОДИШЊЕ
БРАНКОВЕ НАГРАДЕ**
Разговарао Немања Раичевић

*Писци из лектиуре најављују
четири циклуса "Деце у излогу".
Како бисте објаснили
утемељење Ваше поезије у
односу на традицију?*

– Мислим да је писање неодвојиво је од читалачког искуства, а ја сам пожелео да мени значајни аутори буду део моје прве књиге. Лектира је један од важних пунктова на којима се заустављамо и апсорбујемо садржаје с којима најбоље комуницирамо и верујем да то важи за све. Традиција ме више занима као простор слободе у којем се траже сродници, него као имагинарни фиксни и недодирљиви систем ауторитета. Ипак, да бисте било шта прихватили или оповргли, ушли са нечим у дијалог, одредили се према ма чему, треба се са тим најпре упознати. Такође, да бисте на прави начин вредновали традицију, мислим да је кључно уважавање дијахроније и онда још боље можете читати рецимо Војислава Илића или Винавера, Давича. Моје читалачко искуство кад је поезија у питању у великој мери се заснива на најшире схваћеном *нашем* песничтву и дугује му утолико што су песници који су за мене значајни, део једне добре књижевне традиције. Али је исто тако само то искуство комуникације са лектиром на крају увек интимно, један на један. С друге стране, мислим да припадам генерацији која прилично свесно и за поезију врло корисно настоји да реконструише везе међу песничким "сценама" у нечем што би се могло назвати југословенским културним простором дајући тиме и основу и подстицај за стварање једне нове и лепе традиције, тако да су мени једнако важна лектира и Владимир Стојнић, Владимир Табашевић, Иван Шамија, Горан Чолакхоџић... неки чак и млађи од мене.

*Са обзиром на чврсту и
промишљену контрукцију збирке,
која је путовање (отварање) које
се на крају бави и самим
путовањем (ослобађењем), шта
бисте навели као елементарно у
формирању Ваше поетике?*

– Те чврсте конструкције и њеног значаја за ову збирку сам тек сада и с ове дистанце као читалац свестан, и мислим да то јесте једна од врлина, које иначе доста тешко признајем својој збирци. Међутим, чињеница је да промишљање структуре није био део некаквог припремног процеса, јер ни збирка иницијално није била осмишљена као концептуална и тога се сасвим добро сећам. Промисљање је дошло накнадно – структура је најпре била интуитивно успостављена, постојала је идеја о томе шта је некакав нуклеус око ког ће се формирати ткиво сваког циклуса и збирке у целини, идеја која је заправо радила и градила ову збирку а да још није била потпуно освешћена. Фини радови су долазили накнадно и они су били могући тек с мањим одмаком, када сам покушао да доведем збирку и формално у неко прихватљиво стање. Поезија "Деце у излогу" је у највећој мери искуствена, а цело тежиште је на интуитивним сликама које покушавају у себи да пронађу два типа разрешења: с једне стране она поетска, која су, надам се, резултирала поезијом која може да комуницира с читаоцем, а с друге и лична разрешења којима аутор, ваљда по нужди, кроз стварање тежи. Путовање, најпре оно унутрашње где као у некаквој видео-игри прелазите различите стадијуме и препреке ка нејасном циљу сазревања, а потом и путовање кроз физички простор које се, путем прераде искуства, опет завршава изнутра, јесте оно о чему сам хтео да говорим. Заправо, о кретању.

*Могу ли се "Деца у излогу"
схватити и као поетска хроника
о мисаоном одрастању?*

– Текст се може схватити на све оне начине на које га

потенцијални читалац жели схватити, аутор над тим нема никакву моћ. Неке преокупације а и личне мотивације сасвим су лако читљиве, јер читљивост јесте једна од важних одлика ове поезије и тога не бих волео да се одрекнем. И не мислим да су "Деца у излогу" нешто нарочито тешка и непроходна збирка, чак сасвим супротно. Збирка је у основи управо једна поетска хроника, један песнички билдунгсроман, јер полази од чињенице да кроз кључна искуства: рата, одвајања, љубави, губитка и путовања то лирско ја заправо одраста, путује уназад у заостатке сваке од фаза свог унутарњег одрастања и зауставља се на оним местима која осећа као кључна. Управо само себе поетски реконструише. Дечја невиност је почетна позиција чијим се губитком, пробијањем, пенетрацијом историје у некакву врсту унутрашње недодирнутости, искуством рата, отвара простор за различита идентитетска усложњавања, за самоактуализацију, за разрешавање конфликта са собом и са светом. И мислим да то није само моја тема, зато и јесам писао о томе. Стварање даје ту могућност да се интимна транзиција материјализује, да у оним елементима у којима може бити општа, постане блиска и препознатљива оном ко ће је, у случају поезије, евентуално читати и доживети.

*Неке од Ваших тема су
породица, љубав, смрт,
(не)припадање, рат, изгубљена
и нађена радост. Постоје и
музика и снег, од Невиности
до Севера. Кроз све то,
често се указује мотив руке.
Чак и "птице имају задебљане
дланове".*

– Рука је један од начина екстензирања себе у свет, најкраће – она је додир, схваћен као сусрет и као искушавање стварности. Наспрам свему оном што је, како сте то назвали, мисаоно одрастање, рука је најзад увек ту да то одрастање буде опипљиво.

Јасперс је говорио о Augenblick, искуству које, дословно у трен ока, прожима појединца толико дубоко да он може да искуси вечност у моменту објективног времена. У Вашој поезији постоји снажна концентрисаност на тренутак.

– Рекао бих да је у основи целог мог доживљаја управо та врста сублимираности и сливености, где искуство постаје само густ и неиздиференциран садржај, слика којој треба окрити значење, а и слутња да значи нешто важно. Цели је циклус *Невиност* заснован, рецимо, на том инвоцирању. А те се инутитивне слике јављају управо у тренуцима који носе потенцијал да буду окидач неког дубинског искуства које онда није само моје и није само искуство у времену. Разговарао сам скоро с једним пријатељем о оним тренуцима, а закључили смо како их делимо, када осећате да бисте могли да заплачете од лепоте кад вас, рецимо, музика или стих или приказ дотакну на нивоу који измиче могућности објашњења и рационализације. Осећате да вам је у делићу времена дат искуствени оквир препуњен садржајем који и по квалитету и по обиму надилази временски тренутак у којем се налазите. Искључиво су из таквих тренутака и настајале песме и отуд и фокус на тренутак и на оно што он, у позадини, има да саопшти.

Збирка се завршава речју "епилог" иза кога нема више речи. Како замишљате могућности читаоца над овом изјавом, позивом или загонетком?

– Епilog је осмишљен као празнина – она која оставља простор да се изласком из досадашње интимне генезе ка физичком простору Другог, а потом и изласком из збирке коју омогућује управо та географска покретљивост, укажу могућа будућа кретања и путовања по било којој од понуђених, препознатих равни, а можда и просторима који тек треба да буду откривени. Празнина недаје одговор, али претпоставља да се

ту ипак не завршава. Нови рукопис на којем радим, управо је на траговима тих даљих кретања у оним опозицијама које су ми у међупериоду биле важне и које настоје да уђу у траг разрешења конфликта човека с природом, другим човеком, текстом. Било ми је интересантно и "читање" тог епилога у приказу збирке који је написала Милица Миленковић. Она је приметила како након епилога и празнине иде јако кратка биографска цртица – тако изгледа да је сублимат и епилог свега што је речено у збирци на крају тај шутири податак рођен тад и тад и ово му је прва књига. Нисам имао то на уму, а веома ми се допало.

*

Срђан Гагић је рођен 1988. године у Босанском Новом. Апсолвент је Српске књижевности са општом књижевношћу на Филолошком факултету у Београду. Поезију и прозу објављивао на различитим порталима, у часописима и

заједничким издањима, а песме су превођене на румунски и енглески језик. Збирка *"Деца у излогу"* објављена је као награђен рукопис на Ратковићевим вечерима поезије. У оквиру Клуба А-302 Филозофског факултета у Загребу, чији је члан уредништва, приредио је панораму *"Меко ткиво: избор из нове поезије региона"*, објављену 2015. године.

Његова прва збирка песама *Деца у излогу* представља најснажнији глас прошлогодишње продукције, глас који је релативно јасно артикулисан и позициониран у времену и простору у коме се јавио. Збирка је подељена у пет циклуса, *"Невиност"*, *"У сумрак"*, *"Соба. Ходник"* и *"Север"* у којима обрађује теме порекла, фикције, љубави и номадизма. Његов језик је напрегнут и прецизан, на граници између рефлексije и метафорике, често полемичан и скептичан, што су карактеристике неопходне у модерном изразу који претентује на било какву делотворност.

Interview with Srđan Gagić
THIS YEAR'S WINNER
OF THE BRANKO'S AWARD
Interviewed by Nemanja Raičević

The writers from compulsory reading list are announcing four cycles of "Children in the windowshop". How would you describe the foundation of your poetry in respect to tradition?

– I think that writing is inseparable from reading experience, and I wanted that significant authors for me to be the part of my first book. Compulsory reading is one very important spot where we stop and absorb contents we best communicate with and I believe it applies for all of us. I am more interested in tradition as the area of freedom where one looks for kins, than as an imaginary fixed and untouchable system of authorities. Though, in order to accept or deny something, to enter a dialogue, to determine yourself toward something, you need to get to know it. Also, to evaluate tradition properly, I think the key thing is to appreciate diachronies and then you can even better read, let's say,

Vojislav Ilić or Vinaver, Davičo. My reading experience when poetry is in question is mainly based on our poetry in its widest sense and the poets significant for me belong to nice literary tradition. But at the same time, the very experience of communication with compulsory reading is at the end very personal, one-on-one. On the other hand, I think I belong to the generation that very consciously, and for the poetry very useful, tends to reconstruct the links among poetic 'scenes' in something that might be called Yugoslav cultural space, thereby giving basis and encouragement for creation of a new and beautiful tradition. Thus, for me, compulsory reading is equally important as Vladimir Stojnić, Vladimir Tabašević, Ivan Šamija, Goran Čolakhodžić... some are even younger than me.

Considering the firm and methodical structure of your collection, which is a journey (opening) that in the end deals with the journey itself (liberation), what would you point out as basic in forming your poetics?

– I just now, and from this distance as a reader, became aware of that firm structure and its

importance for this collection, and I think it is one of the virtues, which I acknowledge with difficulty to my collection. However, the fact is that studying the structure was not the part of preparation process, as the collection initially was not considered to be conceptual and I remember it very clearly. It came afterwards – the structure was at first established intuitively, there was an idea about what should be the nucleus around which the tissue of each cycle and the collection itself would be formed, the idea that actually worked on and built this collection not being totally awake. Fine works came afterwards and they were possible only with some detachment, when I tried to bring the collection formally into acceptable shape. The poetry of 'Children in the windowshop' is mainly experiential, and the focus is on intuitive pictures which try to find two types of solutions: on one hand, those poetic ones, which, I hope, resulted in poetry able to communicate with its reader, and on the other hand, personal solutions towards which the author, I guess perforce, inclines through creation. The journey, firstly the inner one where one, like in a video game, passes various levels and obstacles towards the vague goal of maturity, and then the journey through physical space which again, via processing experience, ends inside, is what I intended to talk about. In fact, about moving.

Can 'Children in the windowshop' be understood as the poetic chronicle of speculative growing-up?

– Text can be understood in all the ways a potential reader wants to understand it, the author has no power over that. Some over-occupancies and personal motivations are easily readable, because being readable is one of the important features of this poetry and I would not like to give up on that. And I don't think that 'Children in the windowshop' is particularly demanding or impassable collection, on contrary. The collection is basically a poetic chronicle, one poetic Bildungsroman, because it starts

from the fact that through key experience of: war, separation, love, loss and journey the lyrical I actually grows up, travels back to arrears of each phase of their inner growing up and stops at all those places felt as key ones. One is just poetically reconstructing oneself. Children's innocence is initial position and its loss, perforation, penetration of history into some kind of inner intactness, the experience of war, opens space for various identity complexifications, for self-actualization, for resolving conflicts with oneself and with the world. And I think it is not just my topic, that's why I wrote about that. Creation gives the possibility to materialize intimate transition, to make it, where general, close and recognizable to the one who will possibly, in case of poetry, read and experience it.

Some of your themes are family, love, death, (non)belonging, war, lost and found joy. There are music and snow, from the Innocence to the North. Through all that, there is frequently present the motif of a hand. Even "the birds have thickened palms".

– The hand is one of the ways to extend oneself into the world, in short – it is the touch, seen as an encounter and experiencing the reality. Unlike all that, which you called, speculative growing-up, the hand is always there so that the growing up is palpable.

Jaspers talked about Augenblick, the experience that, literally instantly, pervades an individual so deep that they can experience the eternity in the moment of objective time. In your poetry, there is a strong focus on the moment.

– I would say that my entire experience is based on that kind of sublimation and cohesion, where the experience becomes just a dense and undifferentiated content, the picture whose meaning needs to be revealed, and the hunch that it means something important. The entire cycle Innocence is based, let's say, on that invoking. And those intuitive images occur at the very moments that are potentially

triggers of some profound experience which then is not just mine and is not just one in time. I have talked recently with a friend of mine about those moments, and we concluded how we shared them, when you feel you can cry for beauty, when some music or verse or image touch you on the level which evades the possibility of explanation or rationalization. You feel that, in a particle of time, you have been given an experiential frame filled with contents that by its both quality and quantity goes beyond the current moment in time. From such moments exclusively I created my poems, and thus the focus on the moment and what, in the background, has to say.

The collection ends with the word 'epilogue'. How do you imagine the possibilities of a reader over this statement, call or riddle?

– The epilogue is designed as emptiness – the one that opens space, by getting out of so-far intimate genesis towards the physical space of Otherness, and then by leaving the collection enabled by that very geographical movability, to possible future motions and journeys on every offered, recognized level, and maybe even spaces that are to be discovered. Emptiness does not

give an answer, but it is supposed it does not end there. My new writing is tracing those further motions in those oppositions which were meanwhile important for me and which tend to trace the solution for the conflicts between a man and nature, another man, text. It was interesting for me to 'read' that epilogue in the review of my collection written by Milica Milenković. She noticed that after the epilogue and emptiness follows a short biographical note – so it seems that the sublime and epilogue of everything written in the collection is represented by that scanty data born then and there and it's his first book. I didn't intend it, but I liked it very much.

Превела Ивана Веља

*

Srđan Gagić was born in 1988 in Bosanski Novi. He is a graduate at Department of Serbian literature with general literature, Faculty of Philology, Belgrade University. His poetry and prose have been published on various portals, magazines and joint editions, and his poems have been translated into Romanian and English. The collection 'Children in the windowshop' was published as awarded manuscript at Ratković poetry nights. Within the Club A-302 at Faculty of Philosophy in Zagreb, being the member of editship, he prepared the prospect 'Soft tissue: selection from new poetry of the region' published in 2015.

His first collection of poems *Children in the windowshop* represents the most powerful voice of the last year's production, a voice which is relatively clearly articulated and positioned in time and space in which it appeared. The collection is divided into five cycles, 'Innocence', 'Into Dusk', 'Room. Hall' and 'North' dealing with themes of origin, fiction, love and nomadism. His language is tense and precise, on the edge between reflection and metaphors, often polemic and sceptical, which are the characteristics essential in modern expression which tends to be effective anyhow.

Пиа Јул (рођена 30. мај 1962. у Корсеру, одрасла у Рербеку у Химерленду), песник, прозни писац и драматург. Преводилац је између осталог шведских, америчких и енглеских романа. Запослена је као професор у Школи за писце. Пиа Јул пише, пре свега, о сексу, еротичи и идентитету, што се идентификује кроз фрагментисану, али и ритмичну и чулну форму.

Деби збирка *жив и затворен* (1985) описује одрастање једне девојчице.

Од 2005. године члан је Данске академије. Године 2009. добила је награду за књижевност од Данске банке за *Убиство на Халанду*. Добитник је Драхман легата 2015. године.

Дела: *levende og lukket*, песме (Tiderne skifter, 1985); *i brand måske*, песме (Tiderne skifter, 1987); *Forgjort*, песме (Tiderne skifter, 1989); *Skaden*, роман (Tiderne skifter, 1990); *En død mands nys*, песме (Tiderne skifter, 1993); *sagde jeg, siger jeg*, песме (Tiderne skifter, 1999); *Mit forfærdelige ansigt*, новеле (Tiderne skifter, 2001); *Gespenset & andre spil*, драма (Forlaget Drama, 2002); *Adresser*, 616 (Basilisk, 2002); *Lidt ligesom mig*, књига за младе (Dansk lærerforeningens forlag, 2004); *Dengang med hunden*, новеле (Tiderne skifter, 2005); *Helt i skoven*, песме (Tiderne skifter, 2005); *På jagt*, књига за децу (Dansk lærerforeningens forlag, 2005); *Mordet på Halland*, роман (Tiderne skifter, 2009); *Radioteateret*, песме (Tiderne

skifter, 2010); *Et liv med lys – en bog om fotografen Marianne Engbergs liv med fotografiet*, биографија (Tiderne skifter, 2011); *Af sted, til stede*, новеле, епизоде (Tiderne skifter, 2012); *Avuncular – onkelagtige tekster* (Tiderne skifter, 2014).

*

Pia Juul (born 30th May 1962. in Korser, grew up in Rorbaek, Himmerland), poet, writer and dramaturge. She translates Swedish, American and English novels. She works as a professor in School for Writers. Pia Juul's poems are poems about sex, erotics and identity, identified through fragmented but rhythmic and sensual form. Her debut collection *alive and closed* (1985) depicts growing up of a girl. Since 2005 she has been the member of Danish academy. In 2009 she received the award for literature from Danish bank for her *Murder*

of Halland. She received Drachman legacy in 2015.

Works: *levende og lukket*, poems (Tiderne skifter, 1985); *i brand måske*, poems (Tiderne skifter, 1987); *Forgjort*, poems (Tiderne skifter, 1989); *Skaden*, novel (Tiderne skifter, 1990); *En død mands nys*, poems (Tiderne skifter, 1993); *sagde jeg, siger jeg*, poems (Tiderne skifter, 1999); *Mit forfærdelige ansigt*, short stories (Tiderne skifter, 2001); *Gespenset & andre spil*, drama (Forlaget Drama, 2002); *Adresser*, b16 (Basilisk, 2002); *Lidt ligesom mig*, book for the young (Dansk lærerforeningens forlag, 2004); *Dengang med hunden*, short stories (Tiderne skifter, 2005); *Helt i skoven*, poems (Tiderne skifter, 2005); *På jagt*, book for children (Dansk lærerforeningens forlag, 2005); *Mordet på Halland*, novel (Tiderne skifter, 2009); *Radioteateret*, poems (Tiderne skifter, 2010); *Et liv med lys – en bog om fotografen Marianne Engbergs liv med fotografiet*, biography (Tiderne skifter, 2011); *Af sted, til stede*, short stories, episodes (Tiderne skifter, 2012); *Avuncular – onkelagtige tekster* (Tiderne skifter, 2014).

Глен Кристијан, рођен 1976, дипломирао је у Школи за писце 2007. године. Његове песме су у бројним часописима, укључујући *Hvedekorn* и *Forfatterskolens Afgangsanologi* 2007. године. У 2008. је дебитовао збирком поезије *Det hjemlige*.

Дела: *Det hjemlige*, песме (After Hand, 2008); *Ruben*, песме (After Hand, 2010); *Det sorte ved munden, del 1*, песме (After Hand, 2011); *Fabriksnoter*, песме (Ovbidat, 2012) *Hydra!*, песме (After Hand, 2013); *Mudret sol*, песме (Arena, 2013); *Gran Canaria del 1 – en skitse*, песме (OVO Press, 2015); *Grusomhedsudstillingen – genskrivning af J.G. Ballards The Atrocity Exhibition* (Arena, 2015); *Gran Canaria del 2 – hvalernes hævn*, песме (OVO Press, 2016); *Atropa Belladonna*, песме (Arena, 2016).

*

Glenn Christian, born in 1976, graduated from School for Writers in 2007. His poems have appeared in numerous magazines, including *Hvedekorn* and *Forfatterskolens Afgangsantologi* in 2007. In 2008 he debuted with the book of poetry *Det hjemlige*.

Works: *Det hjemlige*, pesme (After Hand, 2008); *Ruben*, poems (After Hand, 2010); *Det sorte ved munden, del 1*, poems (After Hand, 2011); *Fabriksnoter*, poems (Ovbidat, 2012) *Hydra!*, poems (After Hand, 2013); *Mudret sol*, poems (Arena, 2013); *Gran Canaria del 1 – en skitse*, poems (OVO Press, 2015); *Grusomhedsudstillingen genskrivning af J.G. Ballards The Atrocity Exhibition* (Arena, 2015); *Gran Canaria del 2 – hvalernes hævn*, poems (OVO Press, 2016); *Atropa Belladonna*, poems (Arena, 2016).

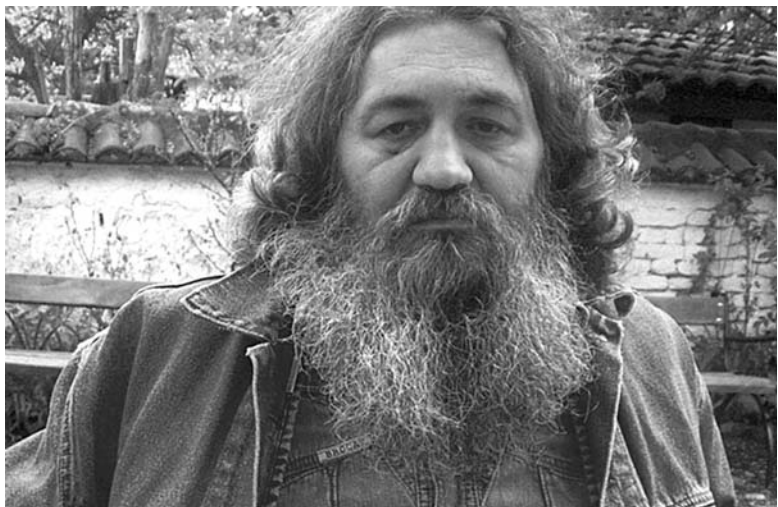
Камила Лефстрем је рођена 1970. и живи у Копенхагену, Данска. Магистрирала је Скандинавске језике и књижевност (2000). Ради као књижевни критичар у новинама "Информација", предаје креативно писање и књижевну критику на Универзитету у Копенхагену и уредник/аутор је неколико књига о књижевности. Последњих неколико година преводи шведску поезију и графичке романе на дански. Њени најновији књижевни подухвати су књига за децу и превод Фокнерове приповетке *Два војника*.

*

Kamilla Löfström is born in 1970 and lives in Copenhagen, Denmark, MA in Scandinavian Languages and Literature (2000). She is working as a literary critic at the newspaper 'Information', teaching creative writing and literary criticism at The University of Copenhagen and has been the editor/author of several books about literature. The last few years she has been translating Swedish poetry and graphic novels into Danish. Her next literary works are a children's book and a translation of William Faulkner's short story 'Two Soldiers'.

Мирослав Цера Михаиловић рођен је 16. априла 1955. године у Преображењу, недалеко од Врања. Пише, углавном, поезију. Превођен је и награђиван. Заступљен је у школским уџбеницима и у више зборника

и антологија у земљи и иностранству.

Приредио је Изабрана дела Борисава Станковића I–III, Плутос, Врање 2014.

О његовом стваралаштву, поводом Змајеве награде, објављен је зборник радова *Поезија Мирослава Цера Михаиловића, Матица српска*, Нови Сад, 2011.

Награде: *Печат вароши сремско-карловачке*, *Драинац*, *Змајева*, *Ђура Јакшић*, *Косовски божур*, *Заплањски Орфеј*, *Кондир Косовке девојке*, *Змајев песнички штап* (награда Змајевих дечјих игара).

Уредник је у Књижевној заједници "Борисав Станковић" и уредник часописа *Искон* Православне Епархије врањске.

Живи у Врању којег нема.

Објављене књиге: *Трчи народ*, Књижевна омладина Србије, Београд, 1983; *Књига четворице*, Нова Југославија, Врање, 1985; *Паника*, Јединство, Приштина, 1987; *Проблем бр. 1* (за децу), Слободна књижевна породица, Врање, 1988; *Ђаво преже ата*, Градина, Ниш, 1990; *Прилике су такве*, Књижевне новине, Београд, 1990; *Метла за по кућу*, Матица српска, Нови Сад, 1993; *Кърпене на утробата*, Пан, Софија, 1996; *Лом*, "Филип Вишњић", Београд, 1999; *Свртка у Несврту*, Народна књига, Београд, 2000; *Крај ће каже*, Народна књига, Београд, 2003; *Кључне тачке*, Српска књижевна задруга, Београд, 2004; *Сол на рану* (два издања), "Филип Вишњић", Београд, 2004; *Довде ми је више* (за децу), Завод за уџбенике, Београд, 2007; *Сличице*

из *Липсандрије*, Албатрос плус, Београд, 2010; *Паника у парламенту* (плакета), Слободна књижевна породица, Врање – Преображење, 2010; *Трчи народ* (друго, измењено и допуњено издање), Књижевно друштво "Свети Сава", Београд, 2013; *Длака на језику*, Народна библиотека "Стефан Првовенчани", Краљево, 2014.

*

Miroslav Cera Mihailović was born on 16th April 1955 in Preobraženje, near Vranje. He writes mainly poetry. His works have been translated and awarded. His poems can be found in school textbooks and several anthologies in country and abroad. He prepared *Selected works of Borisav Stanković I–III*, Plutos, Vranje 2014.

The collection of his works *Poetry of Miroslav Cera Mihailović* was published anent Zmaj's award, about his poetry, by Matica srpska, Novi Sad, 2011.

Awards: *The Stamp of Sremski Karlovci town*, *Drainac*, *Zmaj's award*, *Đura Jakšić award*, *Kosovo peony award*, *Zaplanjski Orfej*, *Kondir Kosovke devojke*, *Zmaj's poetry cane* (Zmaj's children's games award).

He is also the editor in Literary community "Borisav Stanković" and editor in the magazine *Iskon* Orthodox eparchy of Vranje.

He lives in Vranje which no more exists.

Published books: *Narod trči*, Književna omladina Srbije, Belgrade, 1983; *Knjiga četvorice*, Nova Jugoslavija, Vranje, 1985; *Panika*, Jedinstvo, Priština, 1987; *Problem br. 1* (for children decu), Slobodna književna porodica, Vranje, 1988; *Đavo preže ata*, Gradina, Niš, 1990; *Prilike su takve*, Književne novine, Beograd, 1990; *Metla za po kuću*, Matica srpska, Novi Sad, 1993; *Kърпene na utrobata*, Pan, Sofija, 1996; *Lom*, "Filip Višnjić", Beograd, 1999; *Svrtka u Nesvrtu*, Narodna knjiga, Beograd, 2000; *Kraj će kaŹe*, Narodna knjiga, Beograd, 2003; *Ključne tačke*, Srpska književna zadruga, Beograd, 2004; *Sol na ranu* (dva izdanja), "Filip Višnjić", Beograd, 2004; *Dovde mi je više* (za decu), Zavod za udžbenike,

Beograd, 2007; *Sličice iz Lipsandrije*, Albatros plus, Beograd, 2010; *Panika u parlamentu* (plaketa), Slobodna književna porodica, Vranje – Preobraženje, 2010; *Trči narod* (друго, измењено и допуњено издање), Književno društvo "Sveti Sava", Beograd, 2013; *Dlaka na jeziku*, Narodna biblioteka "Stefan Prvovenčani", Kraljevo, 2014.

Габријел Кифу Песник и прозни писац. Рођен 1954. у граду Калафат (Румунија). Студије завршио на Колеџу "Карол I" у Крајови и Електротехнички факултет 1979. Био је уредник, а затим главни уредник књижевног часописа "Ramuri" у Крајови. Данас је извршни директор часописа "România literară", званичног гласила Савеза писаца Румуније. Био је секретар, а данас је потпредседник Савеза писаца Румуније. Своје радове објављује у многим књижевним гласилима у Румунији, а поезија и проза превођене су му у Енглеској, Француској, Кини, Италији, Србији, Грчкој, САД, Хаитију, Белгији, Чешкој, Израелу. Две су му збирке поезије преведене на енглески и мађарски језик, а 2012. преведен му је у Кини роман "Картограф власти". Драматизован текст романа "Картограф власти" постављен је на, румунској сцени позоришта "Стерија" у Вршцу. Аутор је 12 књига поезије и 9 прозе, од којих издавамо:

Поезија: *Тумачење Чистилишта* (1982); *Повест латинске земље на истоку* (1994); *На ивици Бога* (1998); *Слепчев штап* (2003); *Златан катанац* (2004); *Сто поема (антологија, 2006); Записи из тајанственог простора* (2011); *Папирус (антологија, 2015)*. Објавио је шест романа.

За своје је књиге добио више значајних награда: Дебитантска Савеза писаца Румуније 1976, још два пута Награда Савеза писаца Румуније 1997, 1998, Награда за књигу године "Аријел" 2011, више награда неколико најзначајнијих књижевних часописа у Румунији, Посебна

награда за поезију "Раду Г. Цепосу". Победник је првог Песничког турнира "Златан венац са планине Олимп" (2011), а добитник је Награде за књигу године (проза, 2014) и Националне награду за поезију "Михај Еминеску – OPERA OMNIA" (2014).

Почасни је грађанин Калафата о носилац националног Ордена "Заслуге за културу у чину Командора".

*

Gabrijel Kifu poet and prose writer. Born in 1954 in Calafat (Romania). He studied at College "Karol I" in Krayova and Faculty of Electrical engineering in 1979. He was editor and then chief editor in literary magazine "Ramuri" in Krayova. Today, he is the executive manager of the magazine "România literară", the official journal of Association of Writers of Romania. He used to be secretary, and now he is the vice president of Association of Writers of Romania. His works have been published in numerous literary journals in Romania, and his poetic and prose works have been translated in England, France, China, Italy, Serbia, Greece, the USA, Haiti, Belgium, Czech Republic, Israel. Two of his books of poetry were translated into English and Hungarian, and in 2012 his novel *Chart maker of power* was translated into Chinese. Adapted text from that novel has been staged at the theatre Sterija in

Vršac. He is the author of 12 books of poetry and 9 of prose:

Poetry: *Tumačenje Čistilišta* (1982); *Povest latinske zemlje na istoku* (1994); *Na ivici Boga* (1998); *Slepčev štap* (2003); *Zlatan katanac* (2004); *Sto poema* (anthology, 2006); *Zapisi iz tajanstvenog prostora* (2011); *Papirus* (anthology, 2015). He has published 6 novels.

He has been awarded several important awards for his work: Debut award by Association of Writers of Romania in 1976, two more awards by Association of Writers of Romania in 1997 and in 1998, Book of the year award *Ariel* in 2011, several awards received by the most significant literary magazines in Romania, Special award for poetry "Radu G. Ceposu". He was the winner of the first Poetry contest "Zlatan venac sa planine Olimp" (2011), and he won the Award for the book of the year (prose, 2014) and National award for poetry "Mihay Eminescu – OPERA OMNIA" (2014).

He is the resident of honour of Calafat and the bearer of national order of cultural merit.

Наливајко Николај Петровић

рођен је у Кијеву. Песник је, члан Удружења књижевника Русије од 2012. године.

Одрастао у породици инжењера. Завршио Лењинградски институт за жељезнички саобраћај. Мајстор спорта, добитник сребрне

медаље на шампионату СССР.

Био је члан државне репрезентације. Дуго је радио као тренер.

Прва књига "Девети талас" издата је 2010. г. Исте године објављена је и поема "Вранић". Године 2011. објављује књигу "Трчање" са поглављем стихова посвећених спорту, као и књигу "Живети у Русији". Следеће године излази из штампе књига лирике "Серафимина љубав", а 2013. – "Време иде на боље". Исте године Удружење књижевника Русије, уз подршку Издавачког комитета и СМИ Санкт-Петербурга, објављује његов зборник "Спорт – то је живот", као и књигу стихова "Ко чува земљу". Н. П. Наливајко је аутор осам књига стихова. Године 2016. објавио је зборник "Не реч, већ откуцај срца"

Стихови Н. Наливајко објављивани су у многим руским часописима.

*

Наливајко Николај Петровић

was born in Kiev. He is a poet and has been a member of the Union of Russian Writers since 2012.

He grew up in a family of engineers. He graduated from the Leningrad Institute of Railway Engineers. He is a master of sports and a silver medalist on USSR championships. He was a member of the national team, and worked as a coach for a long time.

His first book, *The Ninth Wave*, was published in 2010. That same year, he published an epic *A Small Crow*. In 2011, he published *Running*, a book of poems dedicated to sports, as well as *Living in Russia*. The following year, he published a book of verses, *Seraphina's Love*, and *Time Moves for the Better* in 2013. That same year, the Union of Russian Writers, with the support from the Publishing Committee, published his anthology *Sports – That's Life*, as well as a book of poetry *Who Protects the Earth*. He published eight books altogether, and in 2016 he published a collection *Not Words, but Heartbeats*.

His poems have been published in many literary magazines in Russia.

Левена Филчева рођена је 1967. године у Софији. Завршила је чешку филологију на СУ "Св. Климент Охридски". Поезију је објављивала по часописима и листовима широм Бугарске. Објавила је три књиге поезије, аутор је текста за моно спектакл "Смрт Дон Жуана", путописа и више превода са српског и македонског језика на бугарски.

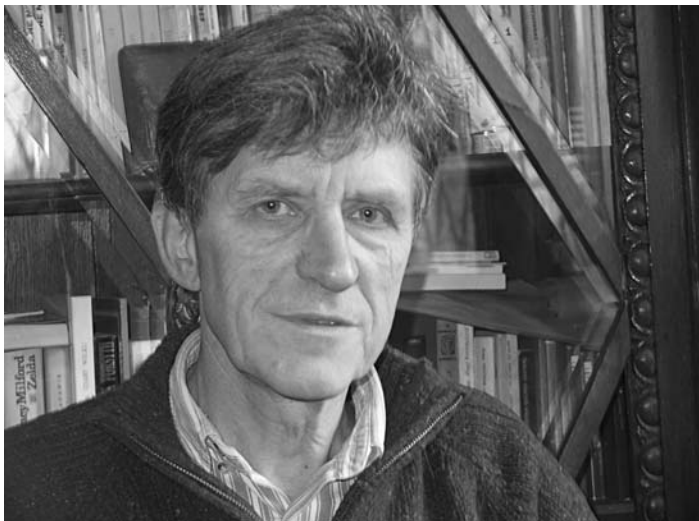
Добитник је награда за књижевност: Речи у цвету, 2008. г., Национална награда за поетесе, 2014. године. Специјална награда Словенске књижевности и глумачке академије, 2015. г. Члан је Савеза бугарских писаца. Живи и ради у Софији.

*

Levena Filcheva was born in 1967 in Sofia. He graduated in Czech philology. She published her poetry in magazines all over Bulgaria. She has published three poetry books and wrote monospectacle *The Death of Don Juan*, travel literature and various translations from Serbian and Macedonia.

She has received various awards – Words Blooming in 2008, National Award for Female Poets in 2014, the special award of Slovene Literary and Acting Academy. She is member of the Association of Bulgarian Writers. She lives and works in Sofia.

Јан Кшиштоф Пјасецки, песник прозни писац и преводилац, родио се 1949 у Шећину, где је провео детињство и завршио основно школовање, средњу школу похађао је у Жирардову крај Варшаве и у Варшави, у коју се преселио 1964, али пошто није подносио велеградску буку, 2006 побегао је и купио је живописно имање, племићку кућу окружену старим парком и ливадама на Подлашју у Соколским Бреговима (Wzgórza Sokólskie), коју је адаптирао за агротуризам. Ту и сада живи не раскидајући ипак везу са Варшавом.

Дебитовао је збирком поезије, "Z dala od was" (Подале од вас), 1989. До сада објавио је четири збирке лирике и две књиге приповедака. Сарађује са најважнијим пољским књижевним часописима, редовно објављује песме и приповетке. Члан је Друштва Писаца Пољске.

Песме, са којима је дошао у Нови Сад, потичу из збирке "To tylko ślady" (То су само трагови), које му је објавила 2014. године варшавска издавачка кућа "Агава".

*

Jan Krzysztof Piasecki, a poet, a prose writer and a travel journalist, was born in 1949 in Szczecin where he spent his youth and completed elementary school education. He graduated from high school in Żyrdów near

Warsaw and in Warsaw where he moved to in 1964, but, since he did not agree with the town noise, he moved to the nature in 2006. He lives in a mansion adapted for agrotourism, but still holds connections to Warsaw.

He made a debut in 1989 with the collection *Away from you*. Since then, he has published four poetry and two prose collection. He is a contributor in the most important Polish literary magazines, publishes poems and short stories on a regular bases. He is a member of Polish Writers' Association.

Poems he presents in Novi Sad are a part of the collection *To tylko ślady* (*Those are Only Footprints*) published in 2014 by a publishing house called Agava.

Виктор Радун Теон рођен је 1965. године у Скопљу, Македонија.

Запослен је као професор економије и менаџмента на Универзитету Метрополитан у Београду. Живи у Новом Саду.

Поред своје професионалне преокупације, његове области проучавања обухватају поезију, преводјење, филозофију, мистицизам и студије будућности.

Објавио 55 научних и стручних радова и десетак есеја и чланака у разним публикацијама из области менаџмента, маркетинга, екологије, глобалне економије, филозофије... Објављивао песме, есеје, приказе и приче у књижевној периодици: Златна Грета, Летопис Матице Српске, Градина, Свеске, Поља, Сунчаник, Траг, Ново Слово, Свитак, Бранковина и др. Превео са енглеског језика 22 књиге и велики број чланака из области економије, менаџмента и филозофије. Учествовао на међународним песничким манифестацијама и у организацији књижевних вечери и културних програма у Новом Саду.

Објављене књиге: *Jaje једнорога* (збирка поезије), Каирос, Ср. Карловци, 2008; *Конкуренија на нишану* (монографија из области међународне економије и маркетинга), Хесперија еду, Београд, 2008; *Светло у човеку* (мистично-филозофска књига), Либер, Београд, 2010; *Вавилонски водопади* (збирка поезије), Орфеус, Нови Сад, 2012; *Чудо Феникса* (збирка поезије), Адреса, Нови Сад, 2013; *Крв и*

ружа (збирка поезије),
Интелекта/Свитак,
Ваљево/Пожега, 2016. Члан је
Друштва књижевника Војводине.

*

Viktor Radun Teon was born in
1965 in Skopje, Macedonia.

He works as a professor of
economics and management at
the Metropolitan University in
Belgrade. He lives in Novi Sad.

In addition to his professional
occupation, his research fields
include poetry, translation,
philosophy...

He published 55 scientific
papers and a dozen essays and
articles in various publications in
the field of management,
marketing, ecology, global
economics, philosophy... He
published poems, essays, reviews,
and stories in literary magazines:
Zlatna Greda, Letopis Matice
Srpske, Gradina, Sveske, Polja,
Sunčanik, Trag, Novo Slovo, Svitak,
Brankovina and others. He
translated from English 22 books
and many articles on economics,
management, mysticism and
philosophy. He participated in
international poetry events and
organized literary events and
cultural programs in Novi Sad.

Published books: *Jaje jednoroga*
(*The Egg of Unicorn*), (poetry book),
Kairos, Sr. Karlovci, 2008;
Konkurencija na nišanu
(*Competition on Target*)
(monograph in the field of
international economics and
marketing), Hesperia edu,
Belgrade, 2008; *Svetlo u čoveku*
(*Light within Man*) (mystical-
philosophical book), Liber,
Belgrade, 2010; *Vavilonski*
vodopadi (Babylon Falls) (poetry
book), Orpheus, Novi Sad, 2012;
Čudo Feniksa (The miracle of the
Phoenix) (poetry book), Address,
Novi Sad, 2013; *Krv i ruža (Blood*
and Rose) (poetry book),
Intelekt/Svitak, Valjevo/Požega,
2016.

Member of the Association of
Writers of Vojvodina.

Михаил Шпајер, рођен 1950,
живи у Берлину као аутор,
преводац и књижевни

критичар. Објавио је више књига
поезије, неколико антологија
песништва. Преводи савремену
поезију са енглеског, француског
и италијанског. Предаје
књижевност на универзитетима
у Немачкој и САД. Оснивач и
уредник књижевног часописа,
Парк "и, Паул Целан годишњак",
директор фестивала поезије у
Милану (2007), уредник часописа
РО VI (Париз). Учествовао на
међународним фестивалима
поезије у Медељину, Росарио,
Београду, Малмеу Цириху, Новом
Саду, Берлину. Члан ПЕН. За свој
књижевни рад, примио је бројне
донације и књижевне награде
немачке фондације Шиллер,
Вајмар, и А + А фондације за
културу Келн.

Нановије књиге: *Laokoons*
Laptop (2015), *HauptstadtStudio'*
(2012), *WeltRaumReisen* (2009);
Donau-Gene, на немачком и
српском, 2008; *Berlin, du bist die*
Stadt Lyrik-Anthologie, (2011).

*

Michael Speier, born in 1950,
lives in Berlin as a writer, translator
and book critic. He published
numerous poetry books and
several anthologies. He translates
contemporary poetry from English,
French and Italian. He teaches
literature on universities in
Germany and the USA. He is the
founding editor of the Paul-Celan-
Jahrbuch and the literary
magazine Park, the director of
Milan Poetry Festival (2007) and
literary magazine PO VI in Paris. He
took part in international poetry
festivals in Medellín, Rosario,
Belgrade, Malmö, Zurich, Novi Sad
and Berlin. He is a member of the
PEN International. He received
numerous grants and various
awards for his work by Deutschen
Schillerstiftung, Weimar, and A+A
Kulturstiftung Köln.

Most recent books: *Laokoons*
Laptop (2015), *HauptstadtStudio'* (2012), *WeltRaumReisen* (2009);
Donau-Gene, 2008; *Berlin, du bist*
die Stadt Lyrik-Anthologie, (2011).

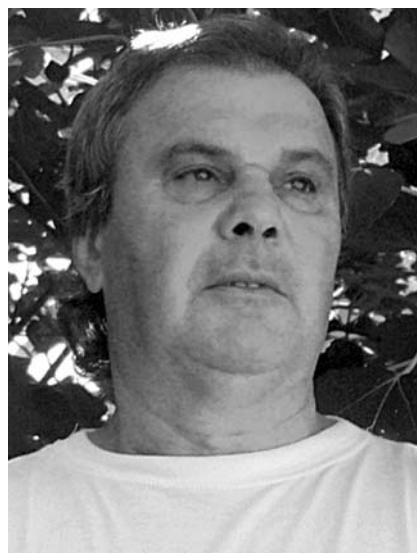
Золтан Сиђи, рођен 1953.
године у Ади, бившој Југославији
(Војводина/ Србија). Основно

образовање и средњу школу
завршио у Сенти. Два семестра
провео на Медицинском
факултету у Новом Саду и студије
наставио на Филозофском
факултету, Одсек за мађарски.
Радио за Мађарско као новинар
1977–1985 и 1989–1991.

Године 1991, емигрирао у
Мађарску због рата, са
породицом, настанио се у
Будимпешти, где је и данас, бави
се уредничким послом.

У Мађарској објавио седам
књига поезије објављених 1993,
1995, 1998, 2003, 2006, 2009 и
2016. Мађарски држављанин од
1994. године. Члан Националног
удружења мађарских уметника
(Књижевно одељење) и
Удружења мађарских писаца од
1995. године.

*

Szugyi Zoltan, born in 1953 in Ada in the Socialist Federal Republic of Yugoslavia (Vojvodina/Serbia). He completed elementary and high education in Senta, then spent two semesters on the Faculty of Medicine in Novi Sad and continued studies on the Faculty of Philosophy, at the Department of Hungarian Studies. He worked in *Magyar Szó* newspapers as a journalist from 1977 to 1985 and from 1989 to 1991.

In 1991, he migrated to Hungary with his family due to the war, settled in Budapest, where lives today and works as an editor.

He published seven books of poetry in Hungaria and has been a citizen of Hungary since 1995. He is the member of several associations of writers in Hungary.

Валентина Чизмар, доктор филозофије (Врбас, 1979), завршила је основне академске студије филозофије на Филозофском факултету у Новом Саду, докторат одбранила на Филозофском факултету у Београду, из области савремене филозофије и филозофске антропологије.

Радила на Филозофском факултету у Новом Саду и у Народној библиотеци "Данило Киш" у Врбасу. На Универзитету

Привредне академије у Новом Саду, ФИМЕК-у је изабрана 2016. године за доцента, где ради према пројекту АПВ "Прва шанса".

Бави се научно-истраживачким радом, књижевном и ликовном критиком, а до сада је објавила три књиге: "Ниче и афирмација живота" (2010), збирку поезије преведну са српског на русински језик "Нити бића" (2010) и књигу есеја "Путешествује кроз светове: филозофски списи" (2013).

Учесник је неколико и међународних стручних конференција, објавила око 50 научних радова, а објављује и поезију и есеје. Поезију пише од 2004. године, на српском и русинском језику. Заступљена је у неколико антологија, а поезију је објављивала у великом броју часописа на српском и на русинском језику.

Члан је Друштва књижевника Војводине (од 2015. године).

*

Valentina Čizmar (Vrbas, 1979), graduated from the Faculty of Philology and obtained her PhD in philosophy. Her thesis analysed contemporary psychology and philosophic anthropology and she wrote about Kierkegaard and Nietzsche.

She worked on the Faculty of Philosophy in Novi Sad and library Danilo Kiš in Vrbas. She now works at the University Business Academy in Novi Sad.

She conducts scientific researches and writes literary and art reviews. She published three books:

Niče i afirmacija života (2010), a collection of poetry translated into Ruthenian *Niti bića* (2010) and a collection of essays *Putešestvuje kroz svetove: filozofski spisi* (2013).

She participated in several international conferences, published about 50 papers and writes poetry and essays since 2004 in Serbian and Ruthenian. Her poetry can be found in several anthologies and a number of magazines in Serbian and Ruthenian.

She is a member of the Association of Writers of Vojvodina.

Срђан Дамњановић (Нови Сад, 1968), предаје филозофију у Сремскокарловачкој гимназији. Објавио три књиге: *Мали речник грешака не само за новинаре*, *Речник грешака*, *Медиалогије*. Објављивао текстове у многим листовима и часописима.

*

Srđan Damjanović (Novi Sad, 1968) teaches philosophy in Gymnasium of Karlovci. He published books *Mali rečnik grešaka ne samo za novinare*, *Rečnik grešaka*, *Medialogike*. He also published a number of essays in literary magazines and papers.

Корнелија Фараго рођена је 1956. у Темерину. Завршила је студије мађарског језика и књижевности на Филозофском факултету у Новом Саду где је магистрирала и докторирала је 2000. године.

Била је члан редакције часописа Њ Сумпосион, стручни сарадник и уредник у Југословенском лексикографском заводу (Загреб), члан редакције Енциклопедије Југославије (Нови Сад), асистент на Катедри за мађарски језик и књижевност Филозофског факултета у Новом Саду, уредник часописа за друштвена, научна и културна питања *Létünk*, предавач на

Специјалистичким академским Студијама, Нови Сад, доцент на Катедри за мађарски језик и књижевност, Универзитет у Новом Саду.

Сада је професор Савремене мађарске књижевности и књижевне културе на Филолошком факултету, Београд, ванредни професор (Теорија књижевности), ванредни професор на Катедри за Мађарски језик и књижевност на Универзитету у Новом Саду и сарадник Одсека за медијске студије, Наставна група за журналистику на истом универзитету.

Корнелија Фараго је главни уредник часописа за књижевност, Хид и члан уређивачког одбора Годишњака Филозофског факултета у Новом Саду.

Члан је многих научних друштава, одбора и жирија за мађарску књижевност и члан управног одбора ДКВ.

Била је стипендиста Мађарске академије наука и многих научних институција и универзитета у иностранству.

Добитник је књижевна награда "Хид" (за 2005. годину) – Нови Сад, 2006.

Корнелија Фараго се бави истраживањима у областима: теорија књижевности, поетика простора; теорија жанрова, културална наратологија, књижевна антропологија, облици и формације, савремена мађ. књижевност, компаративна истраживања савремене мађ. и српске књижевне културе,

култура преводаштва, рецепција превода. Аутор је десетина студија и монографија.

*

Kornélia Faragó was born in 1956 in Temerin. She finished studies of Hungarian language and literature at Faculty of Philosophy in Novi Sad where she got her BA and PhD in 2000.

He was the member of the editorial board of the magazine Új Symposium, expert assistant and editor in Yugoslav lexicography institute (Zagreb), member of editorial board of Encyclopedia of Yugoslavia (Novi Sad), a teaching lecturer at Department for Hungarian language and literature at Faculty of Philosophy in Novi Sad, editor in the magazine for social, scientific and cultural issues Létünk, lecturer at Specialist academic studies in Novi Sad.

Now, she is a professor of contemporary Hungarian literature and literary culture at Faculty of Philology in Belgrade, associate professor (Theory of literature), associate professor on Department for Hungarian language and literature at university in Novi Sad and associate of section for media studies, teaching group for journalism at the same university. Korneliya Farago is the editor in chief of the literary magazine, Hid and a member of editorial board of Faculty of Philosophy Annual in Novi Sad.

She is the member of various associations, boards and jury for Hungarian literature and Board of directors of Association of Writers of Vojvodina. She was a scholar of Hungarian Academy of Sciences and many academic institutions and universities abroad.

She won the literary award "Hid" (for 2005) – Novi Sad, 2006.

Korneliya Farago researches in the following fields: theory of literature, poetics of space; theory of genres, cultural storytelling, literary anthropology, forms and formations, contemporary Hungarian literature, comparative study of Hungarian and Serbian literary culture, culture of translation work, reception of translations. She is the author of dozens studies and monographies.

Зоран Ђерић (1960),

Управник Српског народног позоришта, ванредни професор на Академији уметности у Бањој Луци. Био је директор Позоришта младих у Новом Саду. Четири године предавао на Универзитету у Лођу (Пољска), држао предавања, као гостујући професор, на Универзитету у Гдањску и на Јагелонском универзитету у Кракову (Пољска), на Карловом универзитету у Прагу (Чешка Република), на Универзитету у Бањој Луци (Босна и Херцеговина, Филозофски факултет) и на Универзитету у Новом Саду (Србија). Учествовао на међународним научним конференцијама: у Пољској (Познањ, Вроцлав, Шћећин, Варшава, Краков, Гњезно, Сосновјец, Лођ), у Бугарској (Софија, Лесиндрен, Велико Трново), у Хрватској (Задар, Осијек, Обровац), у Русији (Москва), у Словенији (Љубљана) и у Србији (Београд, Вршац, Суботица).

Објавио монографије: *Ватрено крштење* (1995), *Анђели носталгије. Поезија Данила Киша и Владимира Набокова* (2000), *Данило Киш: ружа-песник* (2001); *Песник и његова сенка. Есеји о српској поезији XX века* (2005), *Незасићење. Пољска драматургија XX века* (2006), *Са Истока на Запад. Словенска књижевна емиграција у XX веку*

(2007), *Дом и бездомност у поезији XX века* (2007), *Историја Витолда Гомбровића* (2008), *Тестостерон. Нова пољска драматургија* (2008), *Поетика српског филма* (200) и *Позориште и филм* (2010).

Приредио антологије: *Powrót do domu/Повратак кући* (пољска емигрантска поезија, 2002), *Васкрс у српској књижевности* (2006, друго издање 2010) и *Божић у српској књижевности* (2006).

Објавио и 10 песничких књига (од којих су последње *Чарнок* и *Наталожено*. Изабране и нове песме, 2007), књигу изабраних песама на италијанском језику (*Voglio dimenticare tutto*, 2001) и дневник путовања по Апулији (*Море и мраморје*, 2000), као и више књига превода са руског и пољског језика (Набоков, Хармс, Гомбровић, Варга).

*

Zoran Đerić (1960), a poet, translator, essayist and literary critic. He is Manager of Serbian National Theatre, the associate professor at Banja Luka Academy of Arts. He was director of Youth theatre in Novi Sad. He taught at several universities: University Łódź in Poland, in Gdansk, Krakow, Prague, Banja Luka and Novi Sad. To date he has published the following books of verse: *Talog* (Residue, Novi Sad, 1983), *Zglob* (Articulation, 1985), *Unutrašnja obeležja* (Inner qualities, 1990), *Sestra* (Sister, 1992), *Odušak* (Respite, 1994), *Voglio dimenticare tutto* (selected poems in Italian, Bari, 2001), *Az bo vide. Azbučne molitve* (Az Bo Vide, Alphabet Prayers, 2002) and the literary declaration: *Pod starom lipom* (Under the Old Lime Tree, 1993); a book of criticism (with a poetic anthology): *Vatreno krštenje* (Baptism by Fire, Subotica, 1995); a travelogue: *More i mramorje* (Sea and Marble, 2000); books of essays: *Andjeli nostalgije. Poezija Danila Kiša i Vladimira Nabokova* (The Angels of Nostalgia. The Poetry of Danilo Kis and Vladimir Nabokov, 2000); *Danilo Kiš: ruža-pesnik* (Danilo Kiš: The Rose-Poet, 2001); *Pesnik i njegova senka. Eseji o srpskim pesnicima XX veka* (The

Poet and his shadow. Essays on Serbian Poets of the 20th Century, 2005); a selection of Polish immigrant poetry: *Ponjrot do domu / Povratak kući* (Return Home, 2002); the translation of the novel: *Krzysztof Varga, Tequila* (2005) from Polish, as well as several books from Russian (Vladimir Nabokov, Danil Kharms). He edited anthologies: *Powrót do domu/Return home* (polish emigrant poetry, 2002), *Easter in Serbian literature* (2006, 2nd edition 2010) and *Christmas in Serbian literature* (2006).

Владимир Гвозден, рођен 1972. године у Новом Саду. Дипломирао, магистрирао и докторирао на Филозофском факултету у Новом Саду, где предаје на Одсеку за компаративну књижевност. Био је гостујући професор на Универзитету у Регензбургу, предавања по позиву је држао на универзитетима у Бамбергу, Гисену, Прагу и Середину, гостујући истраживач је био на универзитетима у Торонту, Инзбруку и Брну, а радови су му превођени на мађарски, македонски, бугарски, шпански, пољски и немачки језик. Аутор је књига *Јован Дучић путописац* (2003), *Чинови присвајања: од теорије ка прагматици текста* (2005), *Српска путописна*

култура 1914–1940 (2011), *Књижевност, култура, утопија* (2011), *Nine Serbian Poets/Девет српских песника* (антологија, 2012); уредио је *Прегледни речник компаративне књижевности и културе* (2011; заједно са Бојаном Стојановић-Пантовић и Миодрaгом Радовићем), приредио више темата у часописима; преводи са енглеског језика. Члан је УО ДКВ и УО Асоцијације за канадске студије Србије, редакције часописа *Златна грџа* и *Зборника за језике и књижевност Филозофског факултета у Новом Саду*. Добитник је Награде Друштва књижевника Војводине за превод године (2005), Награде ДКВ за књигу године (2012) и Награде Лаза Костић (2012).

*

Vladimir Gvozden, was born 1972 in Novi Sad, Serbia. He finished Serbian Literature at University of Novi Sad (B. A. 1996, M. A. 2003, Ph. D. in 2010) and works at the same University as a professor of Comparative Literature. He has published two books and numerous articles about modern and contemporary Serbian literature, as well as twenty entries about Serbian writers in *Kindlers Literaturlexicon* (2009 edition).

He has written many articles and essay reviews about most

prominent modern and contemporary writers like Miloš Crnjanski, Aleksandar Tišma, Danilo Kiš, Borislav Pekić, David Albahari, Jovan Zivlak, Dragan Jovanović Danilov, Vladimir Tasić, Slobodan Vladušić... He has published many articles in English and some of them were translated in Hungarian, Polish, Macedonian and Spanish.

He was visiting scholar at Universities of Poznan, Toronto, Innsbruck and Brno, and guest lecturer in 2006/2007 at University of Regensburg under the programme Eurolecture of Alfred Toepfer Foundation from Hamburg.

He held workshops and seminars in Serbian Literature at Universities of London, Bamberg, Giessen, Prague, Budapest and Szeged, and attended many conferences home and abroad. He was member of research project at London University entitled "East Looks West".

He has translated six books from English, and he is member of the Board of Writers' Association of Vojvodina and co-editor of literary review Zlatna greda and chairman of Association for Canadian studies in Serbia. From 2009 he has been member of the jury of prestigious Serbian literary award "Golden Sunflower".

He is the author of the books: Jovan Dučić, a travel writer (2003) and Acts of appropriation: from theory to pragmatics of text (2005). He edited almanac Visual culture (2003) and translated several books from English language. His texts have been translated into Hungarian, Polish, Macedonian and Spanish language.

He won the award for the best translation by Association of writers of Vojvodina (2005), award for young researchers (2005), and the Award Laza Kostic for the book of the year.

Алпар Лошонц је рођен 1958. у Темерину. Професор је на Универзитету у Новом Саду, предаје на Катедри за друштвене науке Факултета техничких наука, као и на Филозофском

факултету у Сегедину (Мађарска) од 1991. Предавао је и на Филозофском факултету у Новом Саду. Пише теоријске чланке, филозофску критику и есеје о књижевности. Објављивао је у многим часописима у Србији и у иностранству. Био је члан уредништва Уј Сумпосион, Поља, Létünka, и других часописа, и главни уредник часописа Хабитус. Сада је један од уредника Златне греде, али и других часописа. Текстови су му преводени на француском, немачком и енглеском језику. Између осталих аутор је следећих књига: *Облици недостатка* (Форум, Нови Сад, 1988), *Херменеутика сећања* (Форум, Нови Сад, 1998), *Модерна на Колону* (Стубови културе, Београд, 1998), *Европске димензије* (Форум, Нови Сад, 2002), *Suffitientia ecologica* (Стуло, Нови Сад, 2005), *Неолиберализам: судбина или избор* (коаутор), *Есеји о држави благодестања* (коаутор), *Суверенитет, моћ и криза* (Светови, Нови Сад, 2006), *Моћ као друштвени догађај* (Адреса, Нови Сад, 2009), *Омнор и моћ* (Нови Сад, 2012). Награђен је наградом ДКВ *Иштван Конц*.

*

Alpar Losonczi was born in 1958 in Temerin. He is professor at the

University of Novi Sad, where he teaches at the Department of Social Sciences of the Faculty of Technical Sciences; he has also taught in the Arts Faculty in Szeged (Hungary) since 1991. For a long time, he also taught in the Arts Faculty at Novi Sad. He writes theoretical articles, philosophical criticism, and essays on literature.

He has been published in many magazines in Serbia and abroad. He was a member of the editorial board of Uj Symposium, Polja, Létünk, and other magazines, and chief editor of the magazine Habitus. He is currently one of the editors of Zlatna Greda, and of other magazines.

The following is a selected list of his works: *Hiányvonatkozások: társadalomfilozófiai témák* (Forms of Shortcoming, Forum, Novi Sad 1988), *Az emlékezés hermeneutikája* (The Hermeneutics of Memory, Forum, Novi Sad, 1998), *Moderna na Kolonu* (Modernity on Colonus, Stubovi culture, Beograd, 1998), *Európa-dimenziók* (European Dimensions, Forum, Novi Sad, 2002), *Suffitientia ecologica* (Stylos, Novi Sad, 2005), *Suverenitet, moć i kriza* (Sovereignty, Power and Crisis, Svetovi, Novi Sad, 2006).

He has received the Writers Association of Vojvodina's Ištvan Konc (Koncz István) award.

He lives in Temerin.

Драган Проле, рођен у Новом Саду 1972, где је завршио основно и средње школовање. На Одсеку за филозофију Филозофског факултета у Новом Саду дипломирао 1997, магистрирао 2001. и докторирао 2006. године. Од 1998. године запослен је најпре у звању асистента-приправника и асистента, а данас у звању ванредног професора на предметима Онтологија, Филозофска антропологија и Филозофија историје. Студијски боравци у иностранству: Хумболт Универзитет Берлин (јун 2002), Вајмар (август 2003. и август 2004), Институт за филозофију / Хусерлов архив Лувен (октобар-децембар 2005), Институт за филозофију Карл Франценс Универзитет Грац (новембар 2006), Институт за филозофију Карл Рупрехт, Универзитет Хајделберг (октобар 2008), Институт за науку о човеку Беч (април-јун 2010). Објавио је пет превода књига са немачког језика, међу којима су две књиге Бернхарда Валденфелса, Хусерлова *Прва филозофија и Први нацрт система филозофије природе* Ф. В. Ј. Шелинга. Објављује есеје и књиге из области онтологије, естетике, класичне немачке и савремене филозофије, посебно тзв. феноменологије страног. Објављене књиге *Хусерлова феноменолошка онтологија* (2002), *Ум и повест. Хајдегер и Хегел* (2007), *Страност бића*.

Прилози феноменолошкој онтологији (2010), *Хуманост страног човека*, (2011) и *Унутрашње иностранство. Филозофска рефлексија романтизма* (2013). Награду Никола Милошевић добио је за *Хуманост страног човека* (2011), а награде Стеван Пешић и награду ДКВ за књигу године добио је за *Унутрашње иностранство* (2013).

*

Dragan Prole, was born in 1972 in Novi Sad. He had his master's and doctoral degrees from the Faculty of Philosophy in Novi Sad. He has been working at the Department of Philosophy since 1998. He teaches Ontology, Philosophical anthropology and Philosophy of history.

He has translated four books from German, including Bernhard Waldenfels and F. W. J. Schelling. He writes essays and books on ontology, aesthetics, classical German and contemporary philosophy, especially the so-called phenomenology of strange.

He has published *Husserlova fenomenološka ontologija* (2002), *Um i povest. Hajdeger i Hegel* (2007), *Stranost bića. Prilozi fenomenološkoj ontologiji* (2010) and *Humanost stranog čoveka*, 2011.

Горана Раичевић завршила је Филозофски факултет у Новом Саду 1987. године, постдипломске студије на београдском Филолошком факултету. Магистрала 1992. године на теми Теорија читања Стенлија Фиша. Од 1991. ради у Матици српској као редактор на пројекту Српски биографски речник. Као асистент на Катедри за српску књижевност ради од 1999. године. Докторирао 2004. на теми Есејистика Милоша Црњанског. За ванредног професора изабрана 2010. године. Од Учествовала је на два пројекта Министарства науке и просвете Републике Србије (2000–2010). Од 2010. руководилац је пројекта Аспекти идентитета и њихово

обликовање у српској књижевности.

Предаје Књижевност српске модерне, Поетику Милоша Црњанског, Поетику Иве Андрића и Савремене књижевне теорије. Преводи са енглеског језика. Године 2007. објављен је њен превод капиталног дела канадског теоретичара књижевности светског гласа Нортропа Фраја *Анатомија критике*, а 2014. у издању Академске књиге Велики ланац бића Артура Лавцоја. Објављене књиге: *Читање као креација* (1997), *Лаза Лазаревић – Јунак наших дана* (2002, 2007), *Есеји Милоша Црњанског* (2005), *Други свет* (2010), *Кротитељи судбине: о Црњанском и Андрићу* (2010), *Коментари "Дневника о Чарнојевићу"* (2010).

Аутор је 80-ак радова у домаћим и страним научним часописима и публикацијама.

*

Gorana Raičević (Krkluš) was born in 1964 in Novi Sad. She graduated from the Faculty of Philosophy in Novi Sad. She was a Sasakawa Foundation scholar. Her master thesis was *Criticism based on readers' reaction: concept of reading Stanley Fish*. She got her PhD at the Faculty of Philosophy in Novi Sad, where she works, department of Serbian and comparative literature. She has been an assistant professor since 2010. She teaches the literature of Serbian modernism, holds thematic optional courses on

умирати? Оглед о иконолошкој модернизацији наше комуникације о смрти и умирању (Адреса, Нови Сад 2009). Објавио је 2011. књигу Синестетика.

*

Damir Smiljanić (1972), studied philosophy, teatrology and sociology at the University of Erlangen (Germany). He wrote his master's thesis on hermeneutic logic and in 2005 he had his doctoral degree. The title of his doctoral thesis was *Philosophische Positionalität im Lichte des Perspektivismus*, and it was published in 2006. He has been an assistant professor at the Department of Philosophy in Novi Sad since 2007.

His essay "Mainländers Anleitung zum glücklichen Nichtsein" won the first prize at the City of Offenbach contest on Philipp Mainlander's philosophy.

He translated Wilhelm Schmidt and Bernhardt H. F. Taurek into Serbian. He published in 2011. a book about theory of knowledge *Synaesthesia*.

Crnjanski, Andrić etc. Since 2011 she has been the director of the project Aspects of identity and their shaping in Serbian literature.

Her field of interest is poetics of most significant Serbian writers of XX century: Miloš Crnjanski and Ivo Andrić, as well as studying Serbian literature of modern epoch (1901–1914). She has translated a number of theoretical books from English and French.

Дамир Смиљанић (1972), студирао филозофију, театрологију и социологију у Ерлангену (Немачка), где је после магистарских студија (тема магистарског рада: херменеутичка логика) уписао докторске студије. Одбранио дисертацију *Philosophische Positionalität im Lichte des Perspektivismus* [Филозофска позиционалност у светлу перспективизма] 2005, а објавио је 2006. Од 2007. ради као доцент на Катедри за филозофију у Новом Саду.

Добитник је прве награде на конкурс града Офенбаха о филозофији Филипа Мајнлендера (есеј: "Mainländers Anleitung zum glücklichen Nichtsein" ["Мајнлендерово упутство за срећно небивствовање"]).

Превео са немачког на српски: Вилхелм Шмид, Леп живот? Увод у животну уметност (Светови, Нови Сад 2001), Бернхард Х. Ф. Таурек, Филозофирати: Учити

Драгана В. Тодоресков, књижевна критичарка, историчарка књижевности (Нови Сад, 7. XI 1975). Дипломирала је (1999), магистрала (2008, Пародија и пародијски поступци у текстовима Јована Стерије Поповића) и докторирала (2013, Модели стварног у контексту аутореференцијалности поезије и прозе Јудите Шалго) на Катедри за књижевност Филозофског факултета у Новом Саду. У Матици српској запослена је као виши стручни сарадник – лексикографски редактор на пројекту *Српска енциклопедија*. Предавач је на Државном универзитету у Новом Пазару. Чланица је Редакције часописа *Летопис Матице српске* (од 2013) и Уређивачког одбора часописа *Интеркултуралност* (од 2011).

Живи у Новом Саду, мајка је две ћерке.

Објавила је велики број есеја и књижевнокритичких текстова. Највише се бавила књижевношћу

XIX и XX века, као и књижевно-теоријским питањима.

Књиге: *Стеријине пародије – искушења (пост)модерног читања* (Службени гласник, Београд, 2009); *Дан, контекст, брзина ветра* (Мали Немо, Панчево 2010); *Писати даље – изабране критике* (Дневник, Нови Сад 2012); *Тело песме* (Агора, Зрењанин, 2013); *Збогом, причина истино! огледи о стратегијама српских приповедача* (Адреса, Нови Сад, 2015).

Приређене књиге: Тања Крагујевић: *Ружа, одиста – изабране песме* (Завод за културу Војводине, Нови Сад 2010); Ненад Митров: *Позно биље – сабране песме* (Службени гласник, Београд, 2013).

*

Dragana V. Todoreskov, literary critic and historian, was born in Novi Sad in 1975. She graduated in 1999 and gained her MA (2008) and PhD (2013) degrees from the Department of Serbian Literature on the Faculty of Philosophy in Novi Sad. She works in Matica srpska as a higher associate – lexicographer on the project *The Serbian Encyclopedia*. She teaches at the State University of Novi Pazar, and is a member of editorial board of *Letopis Maticе srpske* (since 2013) and *Interkulturalnost* (since 2011). She lives in Novi Sad.

She has published a number of essays and critical texts. Her main interests are XIX and XX century

literature, as well as literary-theoretical issues. Published books: *Sterijine parodije – iskušenja (post)modernog čitanja* (2009); *Dan, kontekst, brzina vetra* (2010); *Pisati dalje – izabrane kritike* (2012); *Telo pesme* (2013); *Zbogom, pričina istino!: ogledi o strategijama srpskih pripovedača* (2015). Edited books: Tanja Kragujević: *Ruža, odista – selected poems* (2010); Nenad Mitrov: *Pozno bilje – collected poems* (2013).

Рале Нишавић је рођен 1946. године у Острелу код Бијалог Поља. Школовао се у родном месту и у Бијелом Пољу. Дипломирао је на Филозофском факултету у Новом Саду на групи за руску књижевност. Радио је у листу Дневник, и био је уредника листа за децу Невен. Власник је и главни уредник у издвачкој кући Бистрица у Новом Саду. Објавио је, између осталих, следеће књиге песама: *Срце у недрима неба* (1980, Нови Сад); *Сунце и прсти* (1983, Зрењанин); *Дивље трешње* (1986, Суботица); *Шумска земља* (1990, Никшић); *Да чекамо зоре* (1992, Сремски Карловци); *Маните воде* (1995,

Нови Сад); *Ледено подне* (2007, Нови Сад); *Ледено подне, ледени људи* (изабране песме, 2008, Нови Сад).

Објавио је роман *Звоно под јастуком* (1996, Сремски Карловци), као и књиге прича: *Шетачи црне кесе* (2000, Нови Сад) и *Видиковци изворишта* (2005, Нови Сад).

Издао је и више књига песама за децу: *Деца ведрога лица* (1988, Нови Сад); *Наше двориште птичија је кућа* (1996, Нови Сад); *Дунавске светиљке* (2000, Нови Сад), као и књигу прича за децу *Ватрено ждребе* (2003, Нови Сад).

Књиге су му преведене на грчки и словеначки језик.

Приређивач је више избора поезије српских песника (Бранка Радичевића, Ђуре Јакшића, Ј. Ј. Змаја).

*

Rale Nišavić was born in 1946 in Oštrej at Bijelo Polje.

He was educated in his native place and in Bijelo Polje. He graduated from the Faculty of Philosophy in Novi Sad at the department of Russian literature.

He worked in the Dnevnik newspaper, and was editor of children's journal Neven. He is an

owner and chief editor of the publishing house Bistrica in Novi Sad.

He has published, among others, the following books of poetry: *Srce u nedrima neba* (*The heart in the bosom of the sky*) (1980, Novi Sad); *Sunce i prsti* (*Sun and Fingers*, 1983, Zrenjanin); *Divlje trešnje* (*Wild Cherries*, 1986, Subotica); *Šumska zemlja* (*Forest Land*, 1990 Nikšić); *Da čekamo zore* (*Let us Wait for Dawn*, 1992, Sremski Karlovci); *Manite vode* (*Mad Waters*, 1995, Novi Sad); *Ledeno podne*, (*The Ice noon*, 2007, Novi Sad); *Ledeno podne, ledeni ljudi* (*Ice noon, ice people*, selected poems, 2008, Novi Sad).

He has published a novel *Zvono pod jastukom* (*Bell under the pillow*, 1996, Sremski Karlovci) and story books: *Šetači crne kese* (*Black Bag Walkers*, 2000, Novi Sad) and *Vidikovci, izvorišta* (*Lookouts, Springs*, 2005, Novi Sad).

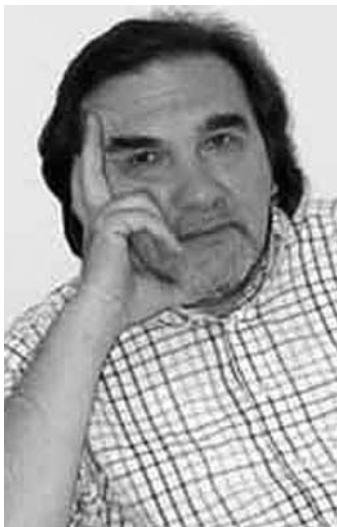
He has published several books and poems for children: *Deca vedrog lica* (*Children of bright cheeks*, 1988, Novi Sad); *Naše dvorište ptičija je kuća* (*Our backyard is the bird-house*, 1996, Novi Sad); *Dunavske svetiljke* (*The Danube Lamps*, 2000, Novi Sad), and a book of stories for children *Vatreno ždrebe* (*The Hot foal*, 2003, Novi Sad).

His books have been translated into Greek and Slovenian.

He edited a number of poetry selections of Serbian poets (Branko Radičević, Đura Jakšić, J. J. Zmaj).

Бошко Томашевић, рођен је 1947, у Бечеју, Србија. Између 1977. и 1988. године ствара поетику битног песништва на темељу Хајдегерове философије. Суму поетичких радова објављује, почев од 1990, *Из искуства битка и певања*. Нацрт за једну онтологију *песништва* (1990); *Бесконачна замена*. *Фундаментална онтологија као теорија поезије* (1997); *Поезија и мишљење бића* (1998); *Песништво, књижевна теорија, egzистенција* (2003); *Битно песништво* (2004).

Паралелно са поетиком поезије као онтологије настајале су следеће песничке књиге:

Чувар времена са циклусима: *Тумачење Хелдерлина и Спомен на Мартина Хајдегера* (1990); *Светлост за ископ* (1992); *Преиспитивање извора* са циклусима песама *Тó gâr autò noëin, Beg u logoi* и *Преиспитивање извора* (1995); *Чистина и присутност* са циклусом песама *Пут пре времена* (2000); *Appendix* са циклусом песама *Још једна повест метафизике* (2001); *Пустине језика* са истоименим циклусом из збирке (2001).

Између 1983./4. и 1994./5. настајало је његово песништво окренуто разговору песништва са делима других аутора (Целан, Тракл, Дерида, Хајдегер, Делез, Витгенштајн, Бланшо, Шар, Борхес, Жабес, Пастернак и други). У оквирима наведене поетике написане су и објављене следеће књиге: *Картезијански пролаз* (1989); *Целан-студије и друге песме* (1991); *Понављање и разлика* са циклусима *Метафора понављања* и *Понављање и разлика* (1993); *Coll Memories* (1994); *Предео са Витгенштајном и друге рушевине* (1995); *Чистина и присутност* са циклусима *Песме разлике* и *песме понављања* и *Рубови писања* (2000).

Између 1994. и 2009. настајало је тзв. "песништво искуства", на темељу ауторовог разумевања да је песништво извесно показивање тога како стоји ствар са самим човековим свакидашњим пребивањем на земљи. Главнина песничких књига у чијем средишту стоји наведено разумевање поезије

обелодањено је тек са песничком збирком *План повратка* (1996) иза које су следиле песничке књиге и циклуси: *Сезона без Господа* (1998); циклус песама *Грађа за зиму* (у збирци *Appendix*, 2001); циклус песама *Доба приближавања* (у збирци *Нигде*, 2002); *Плодови похода*. *Цонгвистадор* (2008); *Песме од липовог и багременовог дрвета* (2009) те у поемама: *Студија тестамената* (1999); *Курелук мога незадовољства* (2004); *Археологија прага* (2008).

На немачком језику су 2010 и 2011 године објављене четири Томашевићеве књиге песама. Избор из Томашевићеве поезије *Архив* објављен је у Новом Саду 2009. године.

Године 1999. настао је роман *Закаснили извештај једној Академији* (обј. 2000. на немачком а 2005. на српском језику).

Аутор се поред књижевног стваралаштва бави и књижевном теоријом, односно науком о књижевности, теоријом интерпретације и херменеутиком. У оквиру тих делатности објавио је дестак књига.

Томашевић је члан аустријског и француског ПЕН-а, Société des Gens de Lettres de France, Европске Академије наука и уметности (Париз, Беч), те аустријског Друштва писаца.

Од 1998 живи у Инсбруку. Аустријски је држављанин.

*

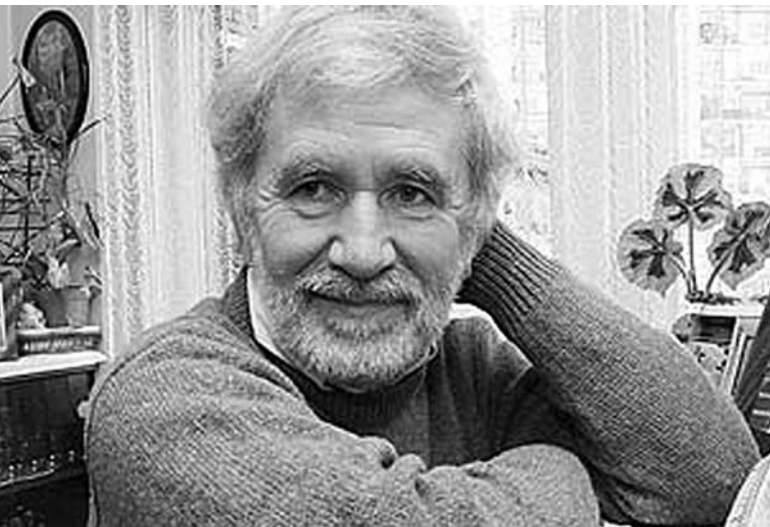
Boško Tomašević, was born in 1947, in Bečej, Serbia. Between 1977 and 1988 he creates poetics of significant poetrybased on Heidegger philosophy. He publishes a sum of poetic works, starting from 1990, *Iz iskustva bitka i pevanja. Nacrt za jednu ontologiju pesništva* (1990); *Beskonačna zamena. Fundamentalna ontologija kao teorija poezije* (1997); *Poezija i mišljenje bića* (1998); *Pesništvo, književna teorija, egzistencija* (2003); *Bitno pesništvo* (2004).

Paralelly with poetry poetics as ontologies, the following poetry books emerged: *Čuvar vremena* in cycles: *Tumačenje Helderlina* and

Spomen na Martina Hajdegera (1990); *Svetlost za iskop* (1992); *Preispitivanje izvora* with cycle of poems *Tó gâr autò noëin, Beg u logoi* and *Preispitivanje izvora* (1995); *Čistina i prisutnost* with cycle of poems *Put pre vremena* (2000); *Appendix* with cycle of poems *Još jedna povest metafizike* (2001); *Pustinje jezika* with cycle of poems under the same name from the collection (2001).

Along with the process of creation of poems within the poetics of significant poetry work between 1983./4. and 1994./5, his own poetic work emerged, inclined towards the conversation on poetry with works of other authors, and thinkers (Celan, Trakl, Derrida, Heidegger, Deleuze, Wittgenstein, Blanchot, Char, Borges, Jabès, Pasternak and others). Within above mentioned poetics, the following books were written and published: *Kartezijanski prolaz* (1989); *Celan-studije i druge pesme* (1991); *Ponavljanje i razlika* with cycles *Metafora ponavljanja* and *Ponavljanje i razlika* (1993); *Coll Memories* (1994); *Predeo sa Vitgenštajnom i druge ruševine* (1995); *Čistina i prisutnost* with cycles *Pesme razlike i pesme ponavljanja* and *Rubovi pisanja* (2000).

Between 1994 and 2009, a new poetic matrix was being created, so called "poetry of experience", and based on author's understanding that poetry is a certain expression of the very man's everyday life on earth. Although, many poems based on this poetics were created between 1986 and 1994 (eg. collection of poems *Videlo žiška*, (1992) and *Ugarci* (1992), yet, the most of books focused on this understanding of poetry were revealed only with collection of poems *Plan povratka* (1996) followed by books of poems and cycles: *Sezona bez Gospoda* (1998); *Građa za zimu* (from collection *Appendix*, 2001); *Doba približavanja* (from *Nigde*, 2002); *Plodovi pohoda*. *Conquistador* (2008); *Pesme od lipovog i bagremovog drveta* (2009) and in poems: *Studija testaamenta* (1999); *Kureluk moga nezadovoljstva* (2004); *Arheologija praга* (2008).

In 2010 and 2011 his four books of poems were published in German language: *Vežbe u sumnji / Übungen im Zweifel* (Hamburg, 2010), *Plodovi pohoda / Früchte der Heimsuchung* (Leipzig, 2011), *Berlinske pesme / Berliner Gedichte* (Berlin, 2011) i *Najnovija uzaludnost / Allerneueste Vergeblichkeit* (Ludwigsburg, 2011).

Selection of Tomašević poetry Archive was published in Novi Sad in 2009.

In 1999 the novel *Zakasneli izveštaj jednoj Akademiji* was created (published in 2000 in German and in 2005 in Serbian language).

The author, besides literary work, is also occupied with literary theory, i.e. literary science, theory of interpretation and hermeneutics. He has published dozens of books from those fields.

Tomašević is the member of Austrian and French PEN, Société des Gens de Lettres de France, European Academy of Sciences and Arts (Paris, Vienna), and Austrian Association of Writers. Since 1998 he has been living in Innsbruck. He is an Austrian citizen.

Бојан Јовановић, рођен је 1950. године у Нишу. Завршио је гимназију у Нишу, а потом и студије етнологије на Филозофском факултету у Београду. Докторирао је у Београду. Осим антропологије, бави се алтернативним филмом и пише поезију. Важан аспект његовог књижевног рада чине тематски есеји и текстови о

домаћим и иностраним писцима.

Радио је као научни саветник Балканолошког института САНУ.

Објавио је низ књига из

домена антропологије: *Српска књига мртвих* (1992, 2002), *Магија српских обреда* (1993, 1995, 2001, 2005), *Тајна лапота* (1999), *Дух паганског наслеђа* (2000, 2006), *Клопка за душу* (2002, 2007), *Карактер као судбина* (2002, 2004), *Говор пећинских сенки* (2004), *Блискост далеког* (2005), *Судбина и магија* (2007), *Блискост далеког*, *Анахронике ИИИ*, (2005), *Судбина и магија* (2007), *Пркос и инат* (2008), *Речник јавашлука* (2009), *Љубав и опраштање* (2011), *Читање пророчанства* (са М. Демићем) (2011), *Играње с ништа ви лом* (2011), *Околни пут* (2013).

Приредио низ ауторских зборника тематски посвећених поетици сажетости, алтернативним знањима, британској антропологији, негативној утопији, теорији ритуала, месијанству, српској Византији, карактерологији Срба, мистици, Џојсовој поетици, Фројдовом антрополошком песимизму, делу Веселина Чајкановића. Аутор је преко десет песничких књига и четрдесет алтернативних филмова.

*

Bojan Jovanović, was born in 1950 in Niš. He finished grammar school in Niš, and then studies of ethnology at Faculty of Philosophy in Belgrade. He got his PhD in

Belgrade. Besides anthropology, he is into alternative film and writes poetry. A very important aspect of his literary work includes thematic essays and texts on domestic and foreign writers. He employed as scientific counselor at Balkanologic Institute SANU. He has published series of books from the field of anthropology: *Srpska knjiga mrtvih* (1999), *Duh paganskog nasleđa* (2000, 2006), *Klopka za dušu* (2002, 2007), *Karakter kao sudbina* (2002, 2004), *Govor pećinskih senki* (2004), *Bliskost dalekog* (2005), *Sudbina i magija* (2007), *Bliskost dalekog*, *Anahronike III*, (2005), *Sudbina i magija* (2007), *Prkos i inat* (2008), *Rečnik javašluka* (2009).

He has edited numerous almanachs dedicated to poetics of brevity, alternative skills, British anthropology, negative utopia, theory of rituals, messianism, Serbian Byzantium, characterology of Serbs, mysticism, Joyce's poetics, Freud's anthropological pessimism, work of Veselin Čajkanović. He is the author of over ten books of poetry and 40 alternative films.

Стеван Брадић је рођен у Новом Саду, 1982. године. Основне студије завршио је на Одсеку за компаративну књижевност Филозофског факултета у Новом Саду. Диплому мастера стекао је на истом одсеку, а потом и на

Одсеку за енглески језик и књижевност Универзитета у Стокхолму.

Пише поезију, есеје, приказе и крититику, преводи са енглеског језика. Објавио је збирку песама *У котларници* (Нови Сад: Адреса, 2013), студију *Симулација и гастрономија* (Београд: Службени гласник, 2012), а као један од четири аутора и књигу песма *Из сенке стиха* (Београд: Граматик, 2012).

Запослен је као асистент на Одсеку за компаративну књижевност Филозофског факултета у Новом Саду. Члан је уређивачког одбора часописа за књижевност, уметност и културу *Златна греда*.

Живи у Новом Саду.

*

Stevan Bradić was born in 1982, in Novi Sad, Serbia. He graduated at the Department for Comparative literature of the Faculty of Philosophy in Novi Sad. He got his master's degree at the same Department as well as from the Department of English of Stockholm University. He is currently a PhD candidate at the Faculty of Philosophy in Novi Sad.

He writes poetry, essays, criticism and translates from English. He has published three books: *U kotlarnici* (poetry, 2013), *Simulacija i gastronomija* (monograph, 2012), and, with three other authors, *Iz senke stiha* (poetry, 2012).

He works as a teaching fellow at the Department for Comparative Literature of the Faculty of Philosophy in Novi Sad.

He is a member of the editorial board of the magazine for literature, art, culture and thought *Zlatna greda*.

He lives in Novi Sad.

Милена Владић Јованов рођена у Београду 1974, доцент је на Катедри за Општу књижевност и теорију књижевности Филолошког факултета Универзитета у Београду. Дипломирала на Филолошком факултету, на одсеку за Општу књижевност и

теорију књижевности. Магистрирала на Филолошком факултету са темом "Проза Милорада Павића у светлу постмодерних поетика" а докторирала са темом "Деконструкција и песничка поетика Томаса Стернса Елиота.

Бави се проучавањем модерне и савремене англо-америчке поезије и теорије поезије, авангардном поезијом и теоријом, савременом теоријом књижевности, проучавањем веза између књижевности и филма, границом између уметничке и неуметничке књижевности.

Преводи савремену поезију и теорију књижевности, бави се критичким радом. У издању *Службеног гласника* превела је Х. Портер Абота *Увод у теорију прозе*, Воласа Мартина *Новије теорије приповедања* и написала студију *Динамични поетски систем Т. С. Елиота*. Превела је целокупну рану поезију Т. С. Елиота из периода 1909–1917. године, написану пре издања

чувене збирке *Пруфрок и друга запажања* из 1917. године.

*

Milena Vlatić Jovanov is an assistant professor on the Department of Literature and Theory on the Faculty of Philology of the University of Belgrade. Her field of interest is modern and contemporary Anglo-American poetry and theory of poetry, avant-garde poetry and theory, contemporary poetry and theory, connections between literature and film and borderline between artistic and non-artistic literature.

She translates contemporary poetry and literary theory, and writes literary criticism. She translated H. Porter Abbott's *The Cambridge Introduction to Narrative* and Wallace Martin's *Recent Theories of Narrative*, and wrote a monograph *Dinamični poetski sistem T. S. Eliota*. She translated the entire early poetry of T. S. Eliot between 1909 and 1917, written before the famous *Prufrock and Other Observations* in 1917.

Никола Страјнић рођен је 1945. године у Поповцу (Барања, НР Србија, ДФ Југославија). Студије Југославенских језика и књижевности и Филозофије завршио је 1969. године на Филозофском факултету Свеучилишта у Загребу, где је и магистрирао и докторирао.

Предавао је Теорију књижевности и Светску и компаративну књижевност на универзитетима у Осијеку, Загребу, Новом Саду и Бања

Луци. На Филозофском факултету у Новом Саду основао је Катедру за компаративну књижевност 2000. године.

За књижевни, културни и научни рад добио је неколико високих међународних и домаћих признања и награда.

Превођен је на енглески, пољски, словеначки, немачки, румунски и руски.

Председник је Друштва књижевника Војводине.

Објавио је следеће књиге: *Поезија или оптимизам* (студија о Бранку Миљковићу), 1972; *Звјездани сати* (песме) 1975; *"Јасике беле"* (студија о Момчилу Настасијевићу), 1978; *Очи земне* (песме), 1981; *Пепео свој раздајем* (песме), 1982; *Вид и ријеч* (студије), 1984; *Вожња у круг* (песме), 1990; *Хауре* (есеји), 1991; *Замах и мировање* (есеји о песништву Јована Зивлака), 1993; *Песме*, 1993; *Преко* (студија о Новалисовим Химнама ноћи), 1993; *Карловачке песме*, 1994; *Анђeosки песник Рајнер Марија Рилке* (о Девинским елегијама Р. М. Рилкеа), 1995; *Стари грчки лиричари* (есеји), 1999; *Карловачки есеји*, 1999; *Срце пчеле* (песме), 2000; *Милић од Мачве* (монографија), 2001; *На гозби код бога* (студије), 2002; *Три дијалога*, 2002; *Плави дах шуме* (изабране песме), 2004; *Уметност као публика* (дијалози), 2004; *Огледи из класичне књижевности*, 2004; *Приближавање прозраном* (есеји), 2006; *У сажетом облику* (студије и есеји), 2006; *Видљиво и невидљиво* (есеји о песништву Јована Зивлака), 2007; *Шумска кућа* (песме), 2007; *Огледи*, 2009; *Хорацијева кожа* (песме), 2010; *Језик анђела* (есеји), 2012; *Срце пчеле* (избор песама), 2013; *Паучина* (песме), 2014.

Живи у Сремским Карловцима.

*

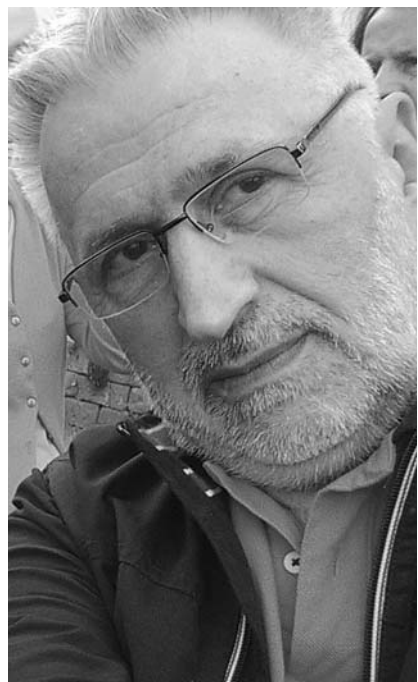
Nikola Strajnić was born in 1945 in Popovac (Baranja). He finished literature and philosophy at the University of Zagreb, where he gained his M. A. and PhD. He studies world and Serbian poetry. He has published about 30 books of essays, studies, poetry: *Poetry or optimism* (a study on Branko

Miljković), 1972; *Star hours* (poems) 1975; *White aspens* (a study on Momčilo Nastasijević) 1978; *Earthly eyes* (poems) 1981; *I am giving away my ashes* (poems) 1982; *Vision and word* (studies) 1984; *Driving in a circle* (poems) 1990; *Haire* (essays) 1991; *Swing and standstill* (essays on poetry of Jovan Zivlak) 1993; *Poems*, 1993; *Over* (a study on Novalis' Hymns to the night) 1993; *Poems of Karlovci*, 1994; *Angel poet Rainer Maria Rilke* (on Duino elegies) 1995; *Old Greek lyric poets* (essays) 1999; *Essays of Karlovci*, 1999; *Heart of a bee* (poems) 2000; *Milić od Mačve* (monograph) 2001; *On the feast at God's* (studies) 2002; *Three dialogues*, 2002; *Blue breath of forest* (selected poems) 2004; *Art as audience* (dialogues), 2004; *Experiments from classic literature* 2004; *Approaching the ethereally* (essays), 2006; *In condensed form* (studies and essays) 2006; *Visible and invisible* (essays on poetry of Jovan Zivlak) 2007; *Forest house* (poems) 2007.

He was the professor of world and comparative literature at the Faculty of Philosophy in Novi Sad. He lives in Sremski Karlovci.

Јован Зивлак (1947, Наково), песник, есејист и критичар. У Новом Саду је дипломирао на Филозофском факултету на одсеку за Српски језик и књижевност. Био је главни уредник часописа *Поља*. Водио је издавачку кућу *Светови*. Сада води издавачку кућу *Адреса*. Уредник је и покретач часописа *Златна греда* од 2001. године, а од 2005. и оснивач је и директор Међународног новосадског књижевног фестивала. Био је председник Друштва књижевника Војводине од 2002. до 2010. године.

Заступљен је у многим антологијама српске и светске поезије у земљи и иностранству. Књиге песама: *Бродар* (1969), *Вечерња школа* (1974), *Честар* (1977), *Троножац* (1979), *Чекрк* (1983), *Напев* (1989), *Зимски извештај* (избор, 1989), *Чегртуша* (1991), *Обретење* (избор, 1993, 1994, 1995), *Острво*, 2001, *Песме* (1979–2005), 2006,

О гајдама (2010), *Они су ушли у дом наш* (2012), *Под облацима* (2014). Књиге есеја: *Једење књиге* (1996), *Аурине сенке* (1999), *Сећање и сенке* (2007), *Сабласти поезије* (2016).

Песничке књиге у преводу: *Trepied* (француски, 1981), *Penge* (мађарски, 1984), *Триножник* (македонски, 1985), *Зол гостин* (македонски, 1991), *Il cuore del mascalazone* (италијански, 1994), *Злу хост* (словачки, 1997), *Penitenta* (румунски, 1998), *Poemes choisis* (француски, 1999), *Зол гостин и други песни* (македонски, 2007), *Зъл гост и други стихове* (бугарски, 2008), *Gedichte, Mitesbuch 79* (немачки, 2009), *Despre gaide* (румунски, 2009), *Szczeliny czasu* (пољски, 2011), *Слизане* (бугарски, 2012), *Winterbericht* (немачки, 2013), *Зимски извештај* (македонски, 2014), *Le roi des oies* (француски, 2014), *Informe invernal* (шпански, 2014).

Приредио књиге: Јована Дучића, Данила Киша, Душана Васиљева, Милорада Павића: *Лазе Костића, Драгана Јовановића Данилова*, 2002...

Књижевне награде: Млада Струга 1974; Павле Марковић Адамов (поезија), 1992; Круна Деспота Стефана Лазаревића (поезија), 1993; Станислав Винавер (Једење књиге, есеј), 1995; Душан Васиљев (поезија), 1997; Награда Златна значка КПЗ Србије (књижевност

и издаваштво), 1998; Награда Друштва књижевника Војводине за књигу године (Аурине сенке, есеј), 1999; Награда Стеван Пешић (целокупно дело), 2001; Октобарска награда града Новог Сада (књижевност), 2001; Милица Стојадиновић Српкиња (поезија), 2003; Велика Базјашка повеља (поезија), Тамишвар, 2006; награда Димитрије Митриновић (поезија), 2010; награда Кочићево перо, 2014; награда Арка 2014; награда Васко Попа, 2015, Књижевно жезло, 2016.

*

Jovan Zivlak was born 1947 in Nakovo, Vojvodina, Serbia. He finished secondary school in Kikinda, and graduated from the University of Novi Sad with the degree in Serbian language and literature.

He was editor-in-chief of magazine for modern literature and theory "Polja" (Fields, 1976–1984) which was highly influential in ex-Yugoslavia, as it introduced and spread post-modern ideas and literature. He is currently editor-in-chief of the influential magazine for literature, art and culture "Zlatna greda" (Golden beam).

He was the head of Svetovi publishing, and during this period Svetovi (Worlds) published books of numerous important contemporary thinkers (from Foucault, Derrida to Baudrillard). He is now the manager of Adresa publishing. He is also the head of the International Literature Festival in Novi Sad, which he helped found in 2001. In addition, Zivlak edited works of well known Serbian authors (Laza Kostić, Jovan Dučić, Dušan Vasiljev, Danilo Kiš, Milorad Pavić, etc.) and wrote studies about them.

Jovan Zivlak has published eleven poetry and three essay volumes in the Serbian language so far (Tronožac, Čekrk, Napev, Zimski izveštaj Ostrvo, Pesme 1979–2005, O Gajdama, 2010, Pod oblacima, 2014).

In addition to Zivlak's literary works he has published a number of essays and monographs. His poems are in important anthologies of Serbian poetry at home and abroad, and his books

have been translated into numerous languages (German, French, Italian, Polish, Hungarian, Bulgarian, Slovak, Macedonian, Romanian...): *Trepied*, Paris, 1981; *Poèmes choisis*, Laussane, 1999; *Gedichte*, Mitlesebuch, Berlin, 2009; *Despre Gaide*, Temisoara, 2010; *Slizane*, Sofia, 2012; *Szczeliny czasy*, Warszawa, 2012; *Winterbericht*, Leipzig, 2013; *Le roi des oies*, Paris, 2014; *Informe invernal*, Ciudad de México, 2014). He has received many awards.

Jovan Zivlak lives and works in Novi Sad.

Бранислав Живановић, рођен је 1984. године у Новом Саду. Завршио је основне и мастер студије на Одсеку за компаративну књижевност

Филозофског факултета у Новом Саду. Пише поезију, есеј и књижевну критику. Активан као реп артист. Заступа идеју да се поезија говори у реп маниру – *репоезија*: вербална перкусија са или без инструменталне пратње, што промовише кроз своја музичка издања и поетске и музичке наступе.

Учествовао је на слем такмичењима у оквиру Међународног новосадског књижевног фестивала на коме је данас главни уредник.

Објавио је књигу песама *Погледало* (Логос Бачка Паланка и Бистрица, Нови Сад, 2010), за коју је добио Бранкову награду и *Црно светло* (Нови Сад, Адреса, 2012).

Живи у Новом Саду.

*

Branislav Živanović, was born 1984 in Novi Sad. He graduated from the Department of Comparative Literature, Faculty of Philosophy in Novi Sad. He writes poetry, essays and literary criticism. He is an active rap artist. He promotes the idea of delivering poetry in a rap manner – *rapoetry*: verbal percussion with or without music, and he promotes this on his music albums and poetry readings.

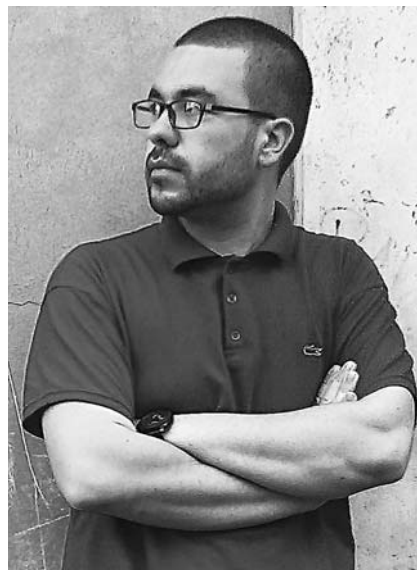
He has participated in slam poetry competitions which are a part of International Novi Sad Literature Festival. He is today chief editor of this slam competition.

He published collections of poetry *Pogledalo* (2010), for which he won Branko's Award, and *Crno svetlo* (2012).

Драган Бабић (1987), основне и мастер студије завршио на Филозофском факултету у Новом Саду, на Одсеку за англистику. Пише кратку прозу, есеје и књижевну критику. Објавио је књигу прозе *Твитер приче* (2014). Живи у Новом Саду.

*

Dragan Babić (1987), graduated from the Department of English Studies at the Faculty of Philosophy in Novi Sad. He writes short stories, essays and literary critics. He published a book of Twitter prose *Twitter priče* (2014). He lives in Novi Sad.

ПРОГРАМ

ЈЕДАНАЕСТИ МЕЂУНАРОДНИ НОВОСАДСКИ
КЊИЖЕВНИ ФЕСТИВАЛ

29. август – 2. септембар 2016, Нови Сад

Друштво књижевника Војводине

29. август, понедељак

11,00

Брод "Театар" на Дунаву код моста Дуга

Прес конференција

Јован Зивлак, Владимир Гвозден (Србија),

Жерар Нуаре (Француска), Пиа Јул (Данска),

Томас Боберг (Данска)

18,00

Клуб "Абсолют" у Змај Јовиној – Разговор

Жерар Нуаре (Француска), Пиа Јул (Данска),

Педро Серано (Мексико)

19,30

Читање поезије са балкона клуба "Абсолют"

Марија Алкантариља (Шпанија), Метју Кели

(Велика Британија), Габријел Кифу (Румунија),

Наливајко Николај Петровић (Русија),

Јан Кшиштоф Пјасецки (Пољска)

21,00

Трг младенаца

Свечано отварање

Отвара Мирослав Штаткић, секретар за културу

у Извршном већу АПВ

Жерар Нуаре (Француска), Пиа Јул (Данска),

Мирослав Цера Михаиловић (Србија), Хавијер Вела

(Шпанија), Метју Кели (Велика Британија),

Педро Серано (Мексико)

30. август, уторак

10,30

Полазак аутобуса испред биоскопа Арена

са учесницима Фестивала и новинарима

12,00

Сала Магистрата у Сремским Карловцима

Уручење 56. Бранкове награде, уз подршку општине

Ср. Карловци.

Гост програма добитник међународне награде

Нови Сад

18,00

Огранак САНУ у Новом Саду.

Разговор о савременој данској поезији

Томас Боберг, Кристел Винблад, Глен Кристијан,

Пиа Јул и **Камила Лефстрем**, критичар, приређивач.

Поезију на српском говори Емил Курцинак, глумац

Позоришта младих.

Програм савремене данске поезије је реализован уз

сарадњу Данске фондације за уметност, Покрајинског

секретаријата за културу Војводине и Српске

академије наука и уметности, огранак у Новом Саду.

21,00

Читање поезије на Тргу младенаца.

Морис Риордан (Велика Британија), Марија

Алкантариља (Шпанија), Габријел Кифу (Румунија),

Кристел Винблад (Данска), Михаел Шпајер (Немачка),

Јан Кшиштоф Пјасецки (Пољска) и добитник

Бранкове награде.

31. август, среда

Градска библиотека Нови Сад

10,00–13,00 и 15,00–18,00

Симпозијум на тему "Поезија и баналност".

Учествују: Алпар Лошонц, Драган Проле, Владимир

Гвозден, Зоран Ђерић, Корнелија Фараго, Горана

Раичевић, Срђан Дамјановић, Драгана В. Тодоресков,

Милена Владић Јовановић, Бојан Јовановић,

Дамир Смиљанић, Виктор Радун, Никола Страјнић,

Драган Бабић и Бошко Томашевић.

20,30

Лазунин Игор Анатолевич (Русија), Румиана Еберт

(Немачка), Золтан Сиђи (Мађарска), Валентена

Чизмар (Србија), Левена Филчева (Бугарска)

22,00

Трг младенаца.

Уручење Међународне књижевне награде "Нови Сад".

1. септембар, четвртак

10,00

Биоскоп Арена

Полазак аутобуса према Фрушкогорским

манастирима са учесницима и новинарима

18,00

Клуб "Абсолют" – Разговор

Морис Риордан (Велика Британија), Габријел Кифу

(Румунија), Хавијер Вела (Шпанија)

19,30

Читање поезије са балкона клуба "Абсолют".

Лазунин Игор Анатолевич (Русија), Миљурко

Вукадиновић (Србија), Золтан Сиђи (Мађарска),

Хавијер Вела (Шпанија), Михаел Шпајер (Немачка),

Левена Филчева (Бугарска)

21,00

Трг младенаца, читање поезије.

Наливијко Николај Петровић (Русија), Кристел

Винблад (Данска), Миљурко Вукадиновић (Србија),

Рале Нишавић (Србија), Славомир Гвозденовић

(Румунија), Глен Кристијан (Данска)

23,00

Кафе "Бистро"

Финале такмичења за најбољег слем песника Србије.

Специјални гости: Мирослав Цера Михаиловић

(Србија) и Метју Кели (Велика Британија)

У случају кише програми ће се одржавати у Ресторану

Марина

PROGRAMME

THE ELEVENTH INTERNATIONAL NOVI SAD
LITERATURE FESTIVAL

29th August – 2nd September 2016, Novi Sad
Association of Writers of Vojvodina

Monday, 29th August

11,00 pm

THE SHIP THEATAR Belgrade quay
Press conference
Jovan Zivlak, Vladimir Gvozden (Serbia),
Gérard Noiret (France), Pia Juul (**Denmark**),
Thomas Boberg (**Denmark**)

6,00 pm

Club Absolut in Zmaj Jovina Street
Gérard Noiret (France), Pia Juul (**Denmark**),
Pedro Serrano (Mexico)

7,30 pm

BALCONY ABSOLUTE IN ZMAJ JOVINA STREET
María Alcantarilla (Spain), Matthew Caley (**Great Britain**), Gabriel Chifu (**Romania**), Наливайко
Николай Петрович (**Russia**), Jan Krzysztof
Piasecki (Poland)

9,00 pm

Trg Mladenaca Square
Opening
Opens **Miroslav Štatkčić**, Provincial Secretariat
for Culture and Public Information
Gérard Noiret (France), Pia Juul (**Denmark**),
Miroslav Cera Mihailović (Serbia), Javier Vela (**Spain**),
Matthew Caley (**Great Britain**), Pedro Serrano
(Mexico)

Tuesday, 30th August

10,30 am

Cinema Arena
Bus departure to Sremski Karlovci

12,00 am

Town Hall Sremski Karlovci
Awarding the best young poet in Serbia – Brankova
nagrada (Branko's Award), 56th time. Brankova nagrada
is the most important poetry prize in Serbia for young
poets. The ceremony is supported by the municipality
of Sremski Karlovci.
Guest of the Program: winner of Literary award Novi Sad

6,00 pm

Serbian Academy of Sciences and Arts, 4 Pašićeva St.
Contemporary Danish poetry in focus
Thomas Boberg, Christel Wiinblad, Glenn Christian,
Pia Juul and **Kamilla Löfström**, a literary critic, poet and
editor. Poetry in Serbian is read by Emil Kurcinak,
actor from the Youth theatre.
Simultaneous translation is provided
The Program Contemporary Danish poetry is realized in
cooperation with the Danish Arts Foundation,
The Department for Culture of Province of Voivodina,
Novi Sad City Council and Serbian Academy of Sciences
and Arts, department of Novi Sad

9,00 pm

Trg Mladenaca Square
Maurice Riordan (**Great Britain**), Jan Krzysztof Piasecki
(Poland), **María Alcantarilla (Spain)**, Gabriel Chifu
(**Romania**), Christel Wiinblad (**Denmark**), Michael Speier
(**Germany**), Winner of the Branko's Award (Serbia)

Wednesday, 31st August

City Library of Novi Sad, Dunavska 1

10,00 am – 1,00 pm and 3,00 pm – 6,00 pm

Symposium – Poetry and banality
Alpar Lošonc, Dragan Prole, Vladimir Gvozden, Zoran Đerić,
Kornelija Farago, Gorana Raičević, Srđan Damjanović,
ragana V. Todoreskov, Milena Vladić Jovanov, Bojan
Jovanović, Damir Smiljanić, Viktor Radun, Nikola Strajnić,
Dragan Babić and Boško Tomašević.

8,30 pm

Trg Mladenaca Square
Лазунин Игорь Анатольевич (**Russia**), Rumiana Ebert
(Germany), Szugyi Zoltan (**Hungary**), Valentina Čizmar
(Serbia), Levena Filčeva (**Bulgaria**)

10,00 pm

International Literary Award of Novi Sad.

Thursday, 1st September

10,00 am

Cinema Arena
Bus departure to Fruška Gora, a visit to monasteries

6,00 pm

Club Absolut, Zmaj Jovina street
Maurice Riordan (**Great Britain**), Gabrijel Kifu (Romania),
Javier Vela (**Spain**)

7,30 pm

BALCONY ABSOLUTE IN ZMAJ JOVINA STREET
Лазунин Игорь Анатольевич (**Russia**), Miljurko
Vukadinović (Serbia), Szugyi Zoltan (Hungary), Javier
Vela (**Spain**), Michael Speier (**Germany**), Levena Filčeva
(**Bulgaria**)

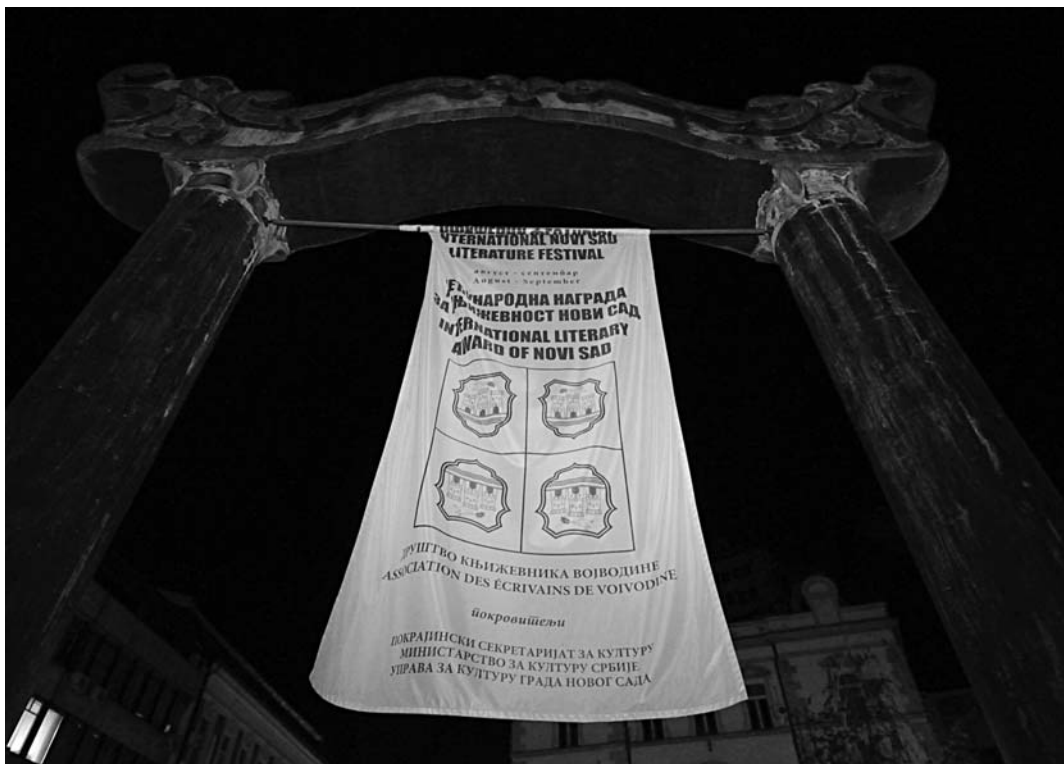
9,00 pm

Trg Mladenaca Square
Наливайко Николай Петрович (**Russia**), Christel
Wiinblad (Denmark), Miljurko Vukadinović (Serbia),
Rale Nišavić (Serbia), Slavomir Gvozdenović (Romania),
Glenn Christian (**Denmark**)

11,00 pm

Café Bistro
Poetry competition for slam champion of Serbia – finals
Guest of the Program: Miroslav Cera Mihailović (Serbia)
and Matthew Caley (**Great Britain**)

*In the case of rain, the programs on Trg Mladenaca Square
will be held in restaurant "Marina" (4 Trg Mladenaca Square).*

Превод текстова у Каталогу:

Драган Бабић, Ивана Веља, Милица Станковић, Бранко Ристић, Ерна Зеди,
Ивана Радовановић, Милена Алексић

Коректура:

Јованка Николић

* * *

Чланови жирија за Бранкову награду

Драгана В. Тодоресков, Стеван Брадић, Владимир Гвозден

Jury for Branko's Award

Dragana V. Todoreskov, Stevan Bradić, Vladimir Gvozden

* * *

Чланови жирија за слем такмичење

Милан Мијатовић, Бранислав Живановић, Драган Бабић

Jury for slam competition

Milan Mijatović, Branislav Živanović, Dragan Babić

* * *

Board of programme:

Jovan Zivlak, Director of the Festival

Vladimir Gvozden, Zoran Đerić, Đeze Bordaš, Ileana Ursu, Mihal Đuga, Alpar Lošonc, Nikola Strajnić,
Nedeljko Terzić, Branislav Živanović, Dragan Babić

* * *

Друштво књижевника Војводине, Браће Рибникар 5, 21000 Нови Сад, Србија

Društvo književnika Vojvodine, Braće Ribnikar 5, 21000 Novi Sad, Serbia

Association of Writers of Vojvodina, 5 Braće Ribnikar St., 21 000 Novi Sad

Tel. +381 21 6542-432, 6542-431 • Bank account: 340 – 2030 – 48;

www.dk.v.org.rs; e-mail: zlatnagreda@neobee.net

www.facebook.com/InternationalNoviSadLiteratureFestival – Međunarodni novosadski književni festival

Caffe
Bistro

ABSOLUT
Club

**studentski
kulturni
centar
novi sad**

**Ogranak SANU
Novi Sad**

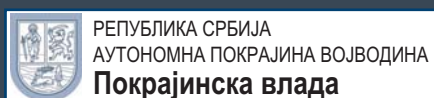
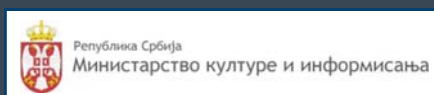

НОВИ САД
ГРАДСКА БИБЛИОТЕКА

Design Kinshasa • **Print** MBM plas, Novi Sad • **Board of programme:** Jovan Zivlak, Director of the Festival, Vladimir Gvozden, Zoran Đerić, Đeže Bordaš, Ileana Ursu, Mihal Đuga, Alpar Lošonc, Nikola Strajnić, Nedeljko Terzić, Branislav Živanović, Dragan Babić • **Društvo književnika Vojvodine**, 21000 Novi Sad, Braće Ribnikar 5, Srbija • **Association of Writers of Vojvodina**, 21000 Novi Sad, 5 Braće Ribnikar St, Serbia • Tel. +381 21 6542-432, 6542-431 • Bank account: 340 – 2030 – 48
• www.dkv.org.rs • www.facebook.com/InternationalNoviSadLiteratureFestival
– **Međunarodni novosadski književni festival** • e-mail: zlatnagrada@neobee.net
• [facebook.com/InternationalNoviSadLiteratureFestival](https://www.facebook.com/InternationalNoviSadLiteratureFestival)

Каталог је сепарат часописа ЗЛАТНА ГРЕДА број 175/176

Покрајински секретаријат за културу и јавно информисање
Булевар Михајла Пупина бр. 16, 21000 Нови Сад

ОПШТИНА
СРЕМСКИ КАРЛОВЦИ

УПРАВА ЗА КУЛТУРУ
ГРАДА НОВОГ САДА

Hotel Vojvodina
Trg slobode 2, 21000 Novi Sad, Srbija